

ธัญญาทิพย์

T .2-1

คู่มือครู ชั้นอนุชน

หลักข้อเชื่อ และ การรับใช้

ธัญญาทิพย์

คู่มือครู ชั้นอนุชน

T.2-1

หลักข้อเชื่อและการรับใช้

สารบัญ

แนะนำคู่มือครู.....	3
ความสำคัญของหลักข้อเชื่อ.....	4
แผนการแห่งความรอด.....	10
พระวิญญาณบริสุทธิ์.....	15
การรักษาโรค.....	22
การเสด็จกลับมาของพระคริสต์	27
จงส่องสว่างเสมอ.....	32
พระเยซูคริสต์.....	37
แบบอย่างการเป็นพยาน.....	42
งานเร่งด่วน.....	46
การเลือกอย่างดี.....	50
ร่วมพลัง.....	54
พระมหากษัตริย์.....ถึงนั้น	58
การสรรเสริญสรรควิธีการเป็นพยาน.....	63

แนะนำคู่มือครู

หน้าที่ของครูผู้สอนอนุชดไม่เพียงแต่การสอนความจริงแห่งพระวาทะเท่านั้น แต่สิ่งสำคัญคือ ต้องช่วยผู้เรียนค้นพบวิธีการนำความจริงนั้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน คู่มือนี้ช่วยครูผู้สอนในการทำหน้าที่ให้สำเร็จ

บทเรียนมี 13 บทและมีแบบฝึกหัดประกอบด้วยในบทเรียนได้แบ่งออกเป็น 4 ตอนใหญ่ ๆ คือ

1. การเตรียมบทเรียน

ประกอบด้วยข้อมูลสำคัญของบทเรียน เริ่มตั้งแต่ เป้าหมายบทเรียน ข้อพระคัมภีร์สำหรับการเตรียมตัวของครู ข้อท่องจำ อุปกรณ์ หรือสิ่งที่ครูต้องเตรียมสำหรับใช้ในชั้นเรียน

2. เข้าสู่บทเรียน

ห้องเรียนวิเศษ อาจจะเป็นสิ่งสุดท้ายที่ผู้เรียนคิดถึง ดังนั้นครูต้องเตรียมบทเรียนอย่างดี จำได้อย่างชัดเจน มั่นใจในเรื่องที่จะสอน สิ่งสำคัญก่อนเริ่มการสอน ครูต้องจับความสนใจให้ผู้เรียนรู้สึกว่ามีอะไรแปลกใหม่ น่าตื่นเต้น ในบทเรียนที่จะเรียนนั้น

3. ศึกษาพระคัมภีร์

เมื่อจับความสนใจได้แล้ว ผู้เรียนสามารถรู้ได้ว่าเขากำลังเรียนอะไร เนื้อหาอะไร โครงเรื่องและเนื้อหาในส่วนนี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยครูเตรียมเนื้อหาและกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับชั้นเรียนได้

4. การนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

เมื่อผู้เรียน เรียนแล้วต้องรู้ต่อไปว่าสิ่งที่เรียนมีผลต่อชีวิตของคนอย่างไร และจะนำไปใช้อย่างไร มีหลัก 2 ประการที่ครูจะช่วยให้เขาได้

1. ช่วยผู้เรียน สรุปเป็นหลักการจากบทเรียนอย่างชัดเจน

2. ช่วยผู้เรียน นำหลักเกณฑ์นั้นมาใช้ในชีวิตอย่างถูกต้อง เป็นการตอบสนองต่อพระคำของพระเจ้า

เนื้อหากิจกรรมในแต่ละบทของคู่มือนี้อาจจะใช้เวลามากกว่า 1 ชั่วโมง ขอให้ครูผู้สอนได้ตระหนักว่า คู่มือนี้เป็นเพียงเครื่องมือแนวทางที่ครูเองสามารถเลือก ตัด เพิ่ม กิจกรรมที่เหมาะสมที่สุดสำหรับชั้นเรียนของครูเองได้

เนื่องจากสภาพสังคมโบสถ์ในแต่ละพื้นที่แตกต่างกัน ดังนั้นครูจึงเป็นผู้รู้จักกับสภาพของผู้เรียนได้ดีกว่าคนอื่น

ครูจึงเป็นผู้ที่สามารถเตรียมแผนการสอนและเลือกกิจกรรมต่าง ๆ ที่เหมาะสมให้กับผู้เรียนได้ดีที่สุด.

บทที่ 1 ความสำคัญของหลักข้อเชื่อ

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการศึกษาหลักข้อเชื่อ ซึ่งจะนำพาในการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

ข้อพระคัมภีร์

1 ทิโมธี 4 : 16 2 ทิโมธี 3 : 16-17 2 เปโตร 1 : 21

ข้อท่องจำ

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือน ว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม ” 2 ทิโมธี 3:16

เข้าสู่บทเรียน

ตอบคำถามต่อไปนี้ ตามความคิดความรู้ของตนเอง (โดยไม่ต้องเปิดพระคัมภีร์)

1. “ ท่านจะเรียกนามของท่านว่า.....” (อิสยาห์ 9:6)
2. พระเยซูคริสต์ทรงทนทุกข์ทรมานอธิษฐานในสวน.....
3. “เรารู้แล้วว่าพวกเจ้าทั้งหลายมาหาพระเยซูซึ่งถูกตรึงไว้ที่กางเขน ” (มัทธิว 28:5-6)
4. ยาโคบได้ต่อสู้ตลอดรุ่งสางกับ
5. คำพูดและข้อเตือนใจจากหนังสือสุภาษิตนั้นมาจากความคิดของ

ผู้เรียนอาจจะตอบเป็นอย่างอื่น แต่คำตอบที่ถูกต้องคือ

1. ที่ปริกษามหัสจรรย
2. เกทเสมณี
3. เป็นขึ้นมาแล้ว
4. ทูตสวรรค์
5. ซาโลมอน

อาจจะมีบางคนตอบถูกต้องตามพระคัมภีร์ แต่ไม่เข้าใจความหมายที่แท้จริง ถ้าเราต้องรู้ถึงความหมายอย่างแท้จริงแล้วสิ่งสำคัญที่เราควรทำก็คือ.....การศึกษาพระคัมภีร์เพื่อจะเป็นพื้นฐานแห่งความเข้าใจ และรู้ถึงความหมายขอพระคำของพระเจ้าอย่างถูกต้องทุกคนที่ต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในจิตใจแล้วก็มีสิทธิในการเป็นบุตรของพระเจ้าและสิ่งสำคัญที่ต้องเรียนรู้ก็คือ **หลักข้อเชื่อ** ที่จะต้องยึดถือไว้

ในบทเรียน เราจะได้เรียนรู้ว่า พื้นฐานหลักข้อเชื่อเป็นอย่างไร ?

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ความสำคัญของหลักข้อเชื่อ (1 ทิโมธี 4:16)

เปาโลสอนว่า หลักข้อเชื่อที่เรายึดถือกันเป็นสิ่งสำคัญมาก ท่านกล่าวกับทิโมธีว่า “จงเอาใจใส่ทั้งตัวท่าน และคำสอนของท่าน จงยึดข้อที่กล่าวนี้ไว้ให้มั่น เพราะเมื่อกระทำดั่งนั้น ท่านจะช่วยทั้งตัวท่านเอง และคนทั้งปวงที่ฟังท่านให้รอดได้ ” 1 ทิโมธี 4:16

มีวัยรุ่นคริสเตียนคนหนึ่งที่หลงไป เกี่ยวข้องกับเรื่องไสยศาสตร์ได้กล่าวว่า “หากดูอย่างผิวเผิน แล้วหลักคำสอนในลัทธิ (ที่เขาเกี่ยวข้องกับนั้น) มีหลายอย่างที่คล้ายกับศาสนาคริสต์ ” วัยรุ่นผู้นี้เคยอุทิศตัวให้กับลัทธินั้นอย่างจริงจัง ก่อนที่จะตระหนักว่า คำสอนเหล่านั้นเป็นสิ่งผิด ต่อมาหันกลับไปร่วมนมัสการพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เขาได้ตอบคำถามที่ว่า “อะไรเป็นสาเหตุทำให้เขาหลงผิดไป ” คำตอบก็คือ เขาไม่มีความรู้ความเข้าใจถึงพื้นฐานหลักข้อเชื่อที่ถูกต้องอย่างพอเพียง จิตใจจึงเหมือนคนว่างเปล่าพร้อมรับสิ่งอื่นได้อย่างเต็มที่

คำพยานเรื่องนี้เป็นสิ่งที่ทำให้เราเห็น ความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องวางรากฐานอย่างมั่นคงในการสอนพระวจนะของพระเจ้า

2. คุณประโยชน์ของหลักข้อเชื่อ (2 ทิโมธี 3:16-17)

“พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน

การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีและการอบรมในทางธรรม ” 2 ทิโมธี 3:16

พระคัมภีร์ข้อนี้เป็นหลักข้อเชื่อที่สำคัญที่สุดข้อหนึ่งที่ผู้เชื่อทุกคนควรจดจำไว้ เปาโลได้ใช้คำว่า “ทุกตอน” ได้รับการดลใจจากพระเจ้า นั้นหมายความว่า ไม่มีข้อไหนหรือตอนไหนเลยที่ไม่ได้มาจากพระเจ้า คำว่า “ดลใจ” ในภาษากรีก หมายถึง

“ การที่พระเจ้าทรงระบายลมหายใจออก ” ดังนั้น การบันทึกพระคัมภีร์ทุกตอนจึงเป็นการที่พระเจ้าทรงควบคุมความคิดของคน ๆ นั้นให้เขียนในสิ่งที่ถูกต้องและสิ่งที่พิสูจน์ว่า พระคัมภีร์ได้รับการดลใจจากพระเจ้า อีกอย่างหนึ่งก็คือ พระคำของพระเจ้ามิฤทธิ์อำนาจในการเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ เพราะ

1. พระคำของพระเจ้าเป็นประโยชน์ในการสอนพระคัมภีร์ได้สอนให้เราผู้เชื่อรู้จักวิถีในการที่จะดำเนินชีวิตให้เข้มแข็ง สอนวิธีแก้ไขสิ่งที่ผิด ๆ เพื่อจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ได้
2. พระคำของพระเจ้าเป็นประโยชน์ในการตักเตือนว่ากล่าว ซึ่งให้เราเห็นว่าเราดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องหรือไม่ ถ้าเรากำลังทำบาปพระคำของพระเจ้าจะตักเตือนเราโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะช่วยให้เราเห็นความจริงของพระเจ้า

3. พระคำของพระเจ้าเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้น ใน 2 โครินธ์ 5:17 กล่าวว่า “ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนที่ถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดเก่า ๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น ”

พระคำของพระเจ้าจะทำให้ชีวิตของผู้เชื่อได้รับการเปลี่ยนแปลงใหม่ คนที่เคยติดสิ่งเสพติด คนที่เคยคดโกงและทำการร้ายอื่น ๆ ทุกคนจะได้รับการเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง เมื่อสัมผัสกับพระคำของพระเจ้าอย่างแท้จริง

4. พระคำของพระเจ้าเป็นประโยชน์ในการอบรมในทางธรรม พระคำของพระเจ้าจะทำให้ชีวิตของผู้เชื่อเติบโตในฝ่ายวิญญาณมากยิ่งขึ้นทุก ๆ วัน

จนถึงความไพบูลย์ในพระคริสต์ จุดประสงค์ของทั้งหมดที่กล่าวมา ก็เพื่อผู้ที่เชื่อในพระเจ้า จะเป็นคนที่ดีพร้อมและเป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรของพระเจ้า และจะได้สำแดงพระลักษณะของพระเจ้าให้แก่เพื่อนมนุษย์ได้เห็นอีกด้วย

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนข้อพระคัมภีร์ที่เขาชอบลงในแผ่นการ์ดเล็ก ๆ เพื่อเป็นการสอน ตักเตือน หรือหนุนใจและแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในชั้นเรียน

 Jesus Love
.....
.....
.....
.....

3. ความจริงอันทรงคุณค่าที่เชื่อถือได้ (2 เปโตร 1:21)

“เพราะว่า คำของผู้เผยพระวจนะนั้นไม่ได้มาจากความคิดในจิตใจของมนุษย์ แต่มนุษย์ได้กล่าวคำซึ่งมาจากพระเจ้า ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงดลใจเขา ”

พระคัมภีร์ข้อนี้ เป็นอีกข้อหนึ่งที่สนับสนุนว่า พระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้าและเป็นมาจากพระเจ้าพระองค์เดียวเท่านั้นซึ่งไม่มีใครสามารถโต้แย้งข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นในพระคัมภีร์ได้ ในคริสตจักรสมัยหนึ่งได้เกิดเหตุการณ์ที่เรียกว่า “สงครามพระคัมภีร์” ซึ่งเป็นการโต้แย้งกันว่า พระคัมภีร์มีข้อผิดพลาดหรือไม่? ซึ่งสรุปแล้ว ก็ไม่สามารถหาข้อมาโต้แย้งได้เลยเพราะว่า ทุกสิ่งที่เราเชื่อในพระคัมภีร์นั้นเป็นความจริง

มีชายคนหนึ่งได้ยื่นเรื่องราวของพระเจ้าและไม่ยอมเชื่อ เขาจึงพยายามที่จะหาข้อโต้แย้งและสิ่งผิดพลาดจากพระคัมภีร์ เขาได้ใช้เวลาอย่างจริงจังในการค้นหาข้อผิดพลาดอย่างละเอียดถี่ถ้วน จนในที่สุดจึง

พบว่า พระวาทะของพระเจ้าเป็นความจริง และเป็นชีวิตแทนที่เขาคงพบข้อผิดพลาดข้อพระคัมภีร์กลับได้พบกับ การเปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่ของเขาเองในพระเจ้า

คริสเตียน ควรระมัดระวังในการอ่านพระคัมภีร์ที่เราจะไม่พยายามอธิบายความหมายพระคัมภีร์นั้นด้วยความเข้าใจและด้วยความคิดเข้าข้างตนเองซึ่งไม่ถูกต้อง การตีความหมายพระคัมภีร์นั้น ต้องทำอย่างสัตย์ซื่อและถูกต้องตามหลักคำสอนหรือตามหลักศาสนาจารย์ ชีวิตของเราจึงจะเติบโตอย่างถูกต้องตามพระคัมภีร์ และจะนำเราสู่ชัยชนะในที่สุด

พระเจ้าทรงเป็นพระเจ้าผู้เที่ยงแท้ เป็นความจริง มั่นคง แน่นอน ดังนั้นคำที่พระองค์ตรัสย่อมต้องเป็นความจริงแน่นอนไม่ผิดพลาด เพราะถ้าพระวาทะของพระองค์มีความจริงบ้างไม่จริงบ้าง เราจะสามารถแยกได้ไม่ว่า ส่วนใดจริงหรือส่วนใดไม่จริง พระลักษณะของพระเจ้าเที่ยงแท้ มั่นคง แน่นอน พระองค์รักษาป้องกันพระคำของพระองค์ โดยกาลดลใจเขียนตั้งแต่เริ่มแรกให้คงอยู่ตามแผนการที่จะประกาศให้นานาประเทศได้รู้จักพระองค์ จนกว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาอีกครั้งหนึ่ง

คำถาม : เรามีข้อสงสัยหรือคำถามในพระคัมภีร์ที่เราไม่สามารถอธิบายได้หรือไม่ ?
ถ้ามีให้เรานำมาพูดคุยกันอย่างถูกต้อง

เราคงไม่ปฏิเสธว่า “มี” คำถามบางอย่างในพระคัมภีร์ซึ่งเราไม่สามารถตอบได้เช่น ลำดับเหตุการณ์ระยะเวลา หรือการอธิบายในแง่วิทยาศาสตร์ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับปัญหาที่ยากมากเช่นนี้ก็ยังมีข้อสรุปมากพอที่จะยืนยันให้เราเชื่อมั่นในพระคำของพระเจ้าได้ เมื่อถึงเวลาสุดท้ายที่ทุกอย่างจะปรากฏขึ้น เราจะรู้จักความจริงของพระเจ้าทั้งหมด พระคัมภีร์ไม่ใช่ข้อเขียนหรือเป็นความคิดของมนุษย์ เปาโลชมเชยคริสเตียนชาวเอเธนส์เพราะ

“...เมื่อท่านทั้งหลาย ได้รับพระวาทะของพระเจ้าซึ่งท่านได้ยินจากเรา
ท่านไม่ได้รับไว้ว่าเป็นคำของมนุษย์ แต่ได้รับไว้ตามความเป็นจริง
คือเป็นพระวาทะของพระเจ้า ซึ่งกำลังทำงานอยู่ภายในท่านทั้งหลายที่เชื่อ ”

(1 เธสะโลนิกา 2:13)

คนบางคนเลือกนับถือ เชื่อเหตุผลของมนุษย์ที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ แทนที่จะเชื่อพระคำอันแน่นอน มั่นคงของพระเจ้า ความเป็นจริงและสัจธรรมของพระคัมภีร์นั้นได้รับการพิสูจน์แล้วว่า เป็นสิ่งที่อยู่เหนือเหตุผลและความคิดของมนุษย์พยายามหาข้อพิสูจน์ซ้ำแล้วซ้ำอีกแต่ไม่พบ

กิจกรรม

(อธิปราช)

ครูนำการอธิปราชโดยเริ่มจากข้อความประโยคนี

“การรู้จักพระเจ้าสำคัญเพียงพอแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเรียนรู้เรื่องหลักคำสอนอีก”

การนำไปใช้

สมมติว่า มีอยู่วันหนึ่งเราได้รับรางวัลใหญ่ชิ้นหนึ่งคือ ตัวเครื่องบินไปกลับระหว่างกรุงเทพฯ-ฮ่องกง 2 ที่นั่ง เราจะทำอย่างไร ? ฮ่องกงอยู่ส่วนไหนของโลกกันแน่ เราจะดูได้จากที่ไหน ? แนนอนสิ่งแรกที่เราจะทำ ความรู้จัก คือ แผนที่เมืองฮ่องกง และตรงจุดที่เราจะไปทำความรู้จัก เราก็ต้องศึกษาแผนที่เพื่อจะเป็นเครื่องชี้ให้เราไม่หลงทาง

ชีวิตของผู้เชื่อพระเจ้ายิ่งเหมือนกัน หลักข้อเชื่อเป็นสิ่งสำคัญสำหรับเรา เพราะหลักข้อเชื่อหรือหลักคำสอน เป็นเสมือนกับแผนที่ ที่จะชี้แนะและนำทางการดำเนินชีวิตของเราไปกับพระเจ้าอย่างถูกต้องมั่นคงและเข้มแข็ง และจําให้เราให้มีประสบการณ์การเปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างมีความหมาย ตามน้ำพระทัยของพระองค์อย่างชัดเจนฉะนั้นสิ่งสำคัญที่ผู้เชื่อต้องกระทำก็คือ การศึกษาพื้นฐานหลักข้อเชื่อในพระเจ้าอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อชีวิตของเราจะเป็นเหมือนพระองค์มากขึ้นทุก ๆ วัน

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนจับคู่กันและตอบคำถามว่า “พระเยซูทรงเกี่ยวข้องกับหลักข้อเชื่อต่อไปนี้อย่างไร ?” โดยให้ผู้เรียนคู่ละ 1 หัวข้อ

พระเจ้า - พระบิดา

พระวิญญาณบริสุทธิ์

นรก

สวรรค์

การรักษาโรค

การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง

คริสตจักร

ทูตสวรรค์

คำพยากรณ์

คำตอบคือ

พระเจ้า - พระบิดา...ทรงส่งพระเยซูคริสต์ลงมาเพื่อสำแดงความรักของพระองค์
พระวิญญาณบริสุทธิ์...องค์ผู้ช่วย คือพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระบิดาจะทรงใช้มาในนามของพระเยซู (ยอห์น
14:26)

นรก ... คนบาปที่ปฏิเสธพระเยซูคริสต์ต้องไปที่นั่น

สวรรค์.. พระเยซูทรงไปเตรียมที่สำหรับเราทั้งหลาย

การรักษาโรค.. เราจะได้รับการรักษาโรคโดยพระนามของพระเยซูคริสต์

การเสด็จกลับมาครั้งที่สอง... พระเยซูคริสต์ทรงสัญญาว่าจะเสด็จกลับมาอีกเป็นครั้งที่ 2 เพื่อรับผู้เชื่อทุกคน

คริสตจักร... เป็นเจ้าสาวของพระคริสต์

ทูตสวรรค์... เหล่าทูตสวรรค์จะร้องเสียงดังว่า “พระเมษโปดกเป็นผู้สมควรรับฤทธิ์เดช”

คำพยากรณ์... คำพยากรณ์ทั้งสิ้นถึงพระเยซูคริสต์เป็นผู้กลางแห่งการไถ่ให้รอด

การประกาศ

เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงเป็นศูนย์กลางของหลักข้อเชื่อทั้งหมดแล้ว ถ้าเรายังไม่เคยต้อนรับพระองค์เป็นพระ
ผู้ช่วยให้รอด เราสามารถทำได้เดี๋ยวนี้เพียงเปิดใจและเชิญพระองค์เข้ามาเท่านั้น

บทที่ 2 แผนการแห่งความรอด

เป้าหมาย

เพื่อเปิดเผยเรื่องแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์

ยอห์น 3:16 โรม 3:23,6:23 2 โครินธ์ 5:17 เอเฟซัส 2:8-9 ฮีบรู 7:25

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้นถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ ผู้นั้นก็เป็นคนถูกสร้างใหม่แล้ว สิ่งสารพัดเก่า ๆ ก็ล่วงไป นี่แน่ะกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น ” (2 โครินธ์ 5:17)

เข้าสู่บทเรียน

พระเจ้าทรงควบคุมเหตุการณ์ทุกอย่างตั้งแต่ต้นประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติ รวมทั้งชีวิตฝ่ายวิญญาณตามทีบันทึกไว้ในพระธรรมสุคติ 76:10 พระองค์จะเปลี่ยนความโกรธของมนุษย์ให้กลับกลายเป็นคำสรรเสริญพระองค์ได้ ยิ่งกว่านั้นทรงใช้การกบฏของมารซาตาน ทำให้แผนการของพระองค์สำเร็จ ทั้งยังพิสูจน์ความรัก ความเชื่อฟังของบรรดาบุตรของพระองค์ ด้วยความรักของมนุษย์ที่มีต่อพระเจ้าจะไม่มั่นคงหากเราไม่ได้หันกลับจากสิ่งล่อลวงนั้นอย่างแท้จริง

มีหญิงสาวคนหนึ่ง เคยทำผิดทางด้านศีลธรรมอย่างรุนแรง ชนิดที่ไม่สามารถให้อภัยตัวเองได้ เมื่อเธอมาได้ยินเรื่องของพระเยซูคริสต์ที่สามารถยกโทษความผิดบาปให้เธอได้ แต่เธอได้กล่าวว่า “พระเจ้าคงไม่ต้องการคบคนอย่างฉันหรอกนะ” เพราะเธอคิดมากและจดจำสิ่งที่ทำผิดไว้ได้ทั้งหมดมันเป็นแผลในใจที่ไม่มียาชนิดใดที่จะรักษาให้หายได้เลย เธอผู้นี้ไม่เข้าใจถึงพระคุณของพระเจ้าอย่างแท้จริงแม้ว่าเธอหมุ่นกับสิ่งที่ผิดพลาดมาโดยไม่ยอมให้อภัยตัวเองและลืมคิดถึงสิ่งที่น่านำห้ศรัทธาของพระเจ้า ในแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า

คำถาม เราจะเข้าใจแผนการแห่งความรอดของพระเจ้าได้อย่างไร ? (สนทนา)

พื้นฐานความเข้าใจแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า เราสามารถเข้าใจได้อย่างง่าย ๆ ดังหลักข้อเชื่อพื้นฐาน ดังต่อไปนี้

ศึกษาพระคัมภีร์

1. บท.. เหตุแห่งความพินาศ โรม 3:23,6:23

ความบาป ได้เข้ามาในโลกนี้เมื่อไร ?

(สนทนา).....

เมื่อมนุษย์คู่แรกของโลกได้กบฏหรือทรยศต่อพระเจ้า โดยการไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ เขาเลือกที่จะเดินตามทางปรารถนาของตนเอง ทั้ง ๆ ที่จุดประสงค์ของพระเจ้าในการสร้างมนุษย์ขึ้นมา นั้น ก็เพื่อจะให้มนุษย์เป็นผู้ดูแลสิ่งที่ทรงสร้างและเป็นมิตรสหายของพระองค์ แต่ด้วยความไม่เชื่อฟังทำให้มนุษย์คู่แรกทรยศต่อพระเจ้า

การทรยศนี้ ทำให้มนุษย์คู่แรกมีมลทินและที่สำคัญทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับพระเจ้าต้องขาดสะบั้นลงทันที เพราะมีความบาปมาขวางกั้นไว้ มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาจึงได้รับการแช่งสาปให้เป็นผู้ที่มีความบาปโดยทางเชื้อสาย และมนุษย์จึงต้องทำมาหากินในโลกนี้ด้วยความทุกข์ยากลำบาก เกิดความโศกเศร้าการเจ็บป่วยและตายในที่สุด ด้วยบาปครั้งแรกนี้เองทำให้

“มนุษย์ทุกคนเป็นคนบาปและเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า” (โรม 3:23)

กิจกรรม (อ่านหนังสือพิมพ์)

นำหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวสภาพสังคมปัจจุบัน ซึ่งให้เห็นถึงความชั่วร้ายมากมายที่กำลังเกิดขึ้น ความเห็นแก่ตัว ผลของความบาป ทำให้ต้องยุ่งยากนานาประการ

2.มนุษย์จำเป็นต้องถูกสร้างใหม่ 2โครินธ์ 5:17

เพราะมนุษย์ทุกคนมีธรรมชาติของความบาปอยู่ในตัว นี้เองจึงทำให้คนจำนวนมากกลัวอนาคตอันน่ากลัวที่จะมาถึงตนเอง กลัวความตาย กลัวการตกนรก จึงพยายามหาวิธีที่จะแก้ไข โดยการเป็นคนดี ช่วยเหลือผู้อื่นเป็นต้นแต่เนื่องจากมนุษย์เป็นผู้ที่ไม่มีความสมบูรณ์ เพราะมีธรรมชาติบาปอยู่ในตัว จึงไม่สามารถช่วยเหลือตนเองให้พ้นความผิดบาปได้

สมมติว่า เราทบทวนขณะที่ทำด้วยกระเบื้อง หรือเครื่องปั้นดินเผาให้แตกละเอียดเป็นชิ้นเล็ก ๆ และพยายามนำชิ้นส่วนเหล่านั้นมาต่อเข้าด้วยกัน แม้จะใช้กาวอย่างดีเราก็ไม่สามารถทำได้ เช่นเดียวกันความบาปได้ทำลายเราเหมือนภาชนะที่แตกละเอียดแล้ว แม้เราจะเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหรือพยายามอย่างไร ก็ไม่สามารถทำได้เพราะไม่มีกำลังพอ มนุษย์ไม่เข้าใจสภาพความผิดบาปของตน อย่างที่พระเจ้าทอดพระเนตร พระองค์ไม่ประสงค์จะซ่อมแซมสิ่งที่แตกหักขึ้นใหม่ แต่ประสงค์จะสร้างสิ่งนั้นขึ้นใหม่ ให้ดีกว่า สดวกว่าเดิม พระองค์ได้จัดเตรียมทุกสิ่งเรียบร้อยแล้ว ขอขอบคุณพระเยซูคริสต์ที่ราชกิจของพระองค์ได้ทรงสร้างเราเป็นคนใหม่

“ เพราะฉะนั้น ถ้าผู้ใดอยู่ในพระคริสต์ผู้นั้นก็เป็นคนถูกสร้างใหม่แล้ว ถึงสารพัดเก่า ๆ ก็ล่วงไปนี่แน่ะ กลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น”(2โครินธ์ 5:17)

กิจกรรม

ใช้กิจกรรมง่าย ๆ โดยนำกระดาษมาฉีกเป็นเศษเล็ก ๆ น้อย ๆ มาก ๆ และถามผู้เรียนว่าสามารถต่อเศษเล็กน้อยเหล่านี้เข้าด้วยกันเหมือนเดิมได้หรือไม่? ไม่สามารถทำให้ดีมีคุณภาพเหมือนเดิมได้ นอกจากจะนำเศษกระดาษนั้นไปหลอมและทำใหม่เท่านั้น เปรียบเทียบกับความบาปที่เป็นเหมือนเศษกระดาษเล็ก ๆ นี้ที่พระเจ้าต้องนำมาสร้างใหม่ หล่อหลอมให้เป็นคนใหม่เพื่อความสัมพันธ์ของพระเจ้ากับมนุษย์จะดีเหมือนเมื่อครั้งที่ พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์คู่แรก เราจะดูในข้อที่ 3 ด้วย ถึงแผนการช่วยให้มนุษย์ได้คืนดีกับพระเจ้าเหมือนเดิม

3. พระเยซูคริสต์ผู้ทรงกระทำสำเร็จแล้ว

ยอห์น 1:12 ,3:16 เอเฟซัส 2:8-9 โรม 5:12 ฮีบรู 7:25 ,9:22

แผนการช่วยให้มนุษย์ให้รอดพ้นจากความบาปได้สำเร็จโดยพระเยซูคริสต์ คำว่า “ความรอด” ในศัพท์ภาษากรีก หมายถึง การทำให้กลับสมบูรณ์ดังเดิม **มนุษย์ทุกคนไม่สมบูรณ์** ดังนั้นพระเจ้าทรงต้องการให้มนุษย์มีสภาพเหมือนเดิมเหมือนครั้งแรกที่พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ เขาจะไม่เป็นคนอธรรมอีกต่อไป แต่จะกลายเป็นผู้ชอบธรรมได้เหมือนเดิม

คำถาม ในสมัยพระคัมภีร์เดิมมนุษย์ทำอะไรในการไถ่บาป? (สนทนาและออกความคิดเห็น) ในพระธรรมฮีบรู 9:22 ได้กล่าวชัดเจนว่า “..ถ้าไม่มีโลหิตไหลออกแล้วก็จะไม่มีการอภัยบาปเลย” พระเจ้าได้สั่งให้ประชากรของพระองค์ ฆ่าสัตว์เป็นเครื่องบูชาไถ่บาป เลือดถึงถึงชีวิต ต้องมีการตายจึงสามารถไถ่ความบาปได้ พระเจ้าไม่ต้องการให้ฆ่าสัตว์อย่างนี้ไปตลอด แต่พระองค์ได้จัดเตรียมพระเยซูคริสต์พระบุตรของพระองค์ไว้แล้วเพื่อเป็นแพะรับบาป เป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้กับมนุษย์ทุกคน ในยอห์น 3:16 กล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าทรงรักโลก จนได้ทรงประทานพระบุตรองค์เดียวของพระองค์ เพื่อทุกคนที่วางใจในพระบุตรนั้นจะไม่พินาศแต่มีชีวิตนิรันดร์”

นั่นหมายความว่า พระเยซูเป็นบุตรของพระเจ้าที่ลงมาในโลกมนุษย์ ลึนพระชนม์บนไม้กางเขน เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้ทุกคนที่เชื่อและวางใจในพระองค์ คนนั้นจะไม่ตกนรก แต่จะได้ขึ้นสวรรค์ มีชีวิตอยู่กับพระเจ้าตลอดไป

“ด้วยว่าที่เราทั้งหลายรอดนั้นก็รอดโดยพระคุณเพราะความเชื่อ และมีใจตัวเราทั้งหลายกระทำเอง แต่พระเจ้าทรงประทานให้ ความรอดนั้นจะเนื่องด้วยการกระทำก็หาไม่ได้ เพื่อมิให้คนหนึ่งคนใดอวดได้”(เอเฟซัส 2:8-9)

ฉะนั้น การที่เรารอดพ้นจากความบาปก็ เป็นเพราะพระคุณของพระเจ้าเท่านั้น

ตัวอย่าง สมมติว่าวันหนึ่งเราไปฆ่าคนตายโดยบังเอิญ เราต้องถูกจับและต้องติดคุกตลอดชีวิตเราเป็นคนยากจนไม่มีญาติพี่น้องคนไหนช่วยเราได้เลย แต่มีเศรษฐีร่ำรวยคนหนึ่ง ซึ่งเราไม่รู้จักเขาเลย มาขอประกันตัวเราออกไปและบอกเราว่าขอรับเราเป็นบุตรของเขา

คำถาม เราจะขอบคุณเขาอย่างไร ? และจะยอมรับให้เขาเป็นพ่อเราไหม ? (สนทนา)

พระเจ้าทรงรับเราเป็นบุตรของพระองค์โดยทางพระเยซูคริสต์ (อ่านยอห์น 1:12) การเสด็จมาของพระเยซู เพื่อเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปเพียงครั้งเดียวก็เป็นการเพียงพอที่จะรับแบกบาปของมนุษย์ทุกคนไว้ได้ เพราะความบาปได้เข้ามาในโลกนี้เพราะคน ๆ เดียว การไถ่บาปก็ต้องเป็นคนเดียวก็เพียงพอแล้ว (โรม 5:12 ฮีบรู 7:25)

กิจกรรม

ครูหาข้อมูลเกี่ยวกับศาสนาอื่น ๆ มาเพื่อให้ผู้เรียนในชั้นช่วยกันศึกษาเรื่อง “วิถีทางสู่ความรอด” นำมาอภิปรายเปรียบเทียบด้วยกันและครูชี้ให้เห็นว่า ทางรอดมีทางเดียวเท่านั้นคือทางพระเยซูคริสต์

การนำไปใช้

ครูทบทวนหลักการพื้นฐานการรับความรอด ในส่วนที่เราต้องทำคือการกลับใจใหม่ สารภาพบาปและต้อนรับพระเยซู

1. พระวิญญูณบรืสุทธิ จะทำให้โลกรู้แจ้งในเรื่องความผิดความชอบธรรม (ยอห์น 16:8)
2. เราต้องยอมรับว่า เราคือผู้หลงหาย (โรม 3:10-12)
3. ต้องกลับใจ และทูลขอการยกโทษ (1 ยอห์น 1:9)
4. ต้องเชื่อว่า พระเยซูตายเพื่อเรา (กิจการ 16:31)
5. มั่นใจและถวายตัว ต่อพระเยซูคริสต์ (โรม 12:1)
6. พระวิญญูณบรืสุทธิ จะสร้างคนนั้นขึ้นใหม่ (กาลาเทีย 2:20)
7. พระเจ้าจะเป็นพยานฝ่ายผู้เชื่อ

มีผู้ประกาศคนหนึ่ง เข้าไปประกาศพระกิตติคุณในคุกที่คุมขังเชลยศึก ห้องแล้วห้องเล่า เขาต้องกลับออกมาด้วยความผิดหวัง เพราะทุกคนที่เขาเป็นพยานนั้น ไม่รู้สึกรู้ว่าตนเองผิดบาป ทุกคนรู้สึกรู้ว่าเป็นการไม่ยุติธรรมที่ต้องถูกคุมขังเช่นนั้น ทุกคนปฏิเสธคำพยานแต่ขณะที่ไปถึงห้องสุดท้าย และกำลังจะจบคำพยาน นักโทษผู้หนึ่งได้ยอมรับว่าเขาเป็นคนบาปขาดความสุข นักโทษผู้นี้เป็นคนแรกที่กลับใจ

แน่นอน เราสามารถมีชีวิตที่ดีกว่าแต่ก่อนได้ แต่ต้องเริ่มต้นด้วยความถ่อมใจ เหมือนกับนักโทษคนนั้นที่ถ่อมใจรับว่า ตนเป็นคนผิดบาป ทูลขอการยกโทษจากพระเยซูคริสต์ ยอมรับพระองค์และเริ่มต้นชีวิตใหม่

คุณเริ่มต้นใหม่แล้วหรือยัง

(ครูพิจารณาเองว่าจะใช้กิจกรรมนี้ตอนใด)

กิจกรรม

“การศึกษาคำ” ให้นักเรียนศึกษาคำต่อไปนี้

การบังเกิดใหม่

.....
.....

การถูกประกาศว่าเป็นผู้ชอบธรรม

.....
.....

การชำระให้บริสุทธิ์

.....
.....

ครูช่วยผู้เรียนค้นคว้าจากสารานุกรมพระคัมภีร์
พจนานุกรม หรือศัพท์านุกรมศาสนศาสตร์

บทที่ 3 พระวิญญานบริสุทธิ์

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะมีชีวิตที่ดีขึ้น โดยการทูลขอให้ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์และเผยความสามารถที่ซ่อนอยู่ เพื่อจะสามารถพัฒนาให้ดีขึ้นได้

ข้อพระกัมภีร์

กิจการ 1:8, 2:1-4 1 โครินธ์ 13 กาลาเทีย 5:22-23

ข้อท่องจำ

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญานบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา ..” กิจการ 1:8

เข้าสู่บทเรียน

เริ่มต้นด้วยคำถามต่อไปนี้

1. มีใครบ้าง ที่ไม่อยากประสบความสำเร็จในชีวิต ? (หวังว่าจะไม่มีใครยกมือ)
2. ใครบ้าง ที่ต้องการพบความสำเร็จ ?
3. เมื่อส่วนใหญ่ หรือทุกคนต้องการความสำเร็จ เราได้วางแผนการที่จะนำความสำเร็จมาสู่ชีวิตของเราอย่างไร ?

ให้แบ่งปันแผนการด้วยกันและให้แต่ละคนแสดงความมั่นใจว่าแผนการนั้น

จะนำสู่ความสำเร็จได้ก็เปอร์เซ็นต์ ?

ปัจจุบัน เราอยู่ในสังคมที่ยกย่องความสำเร็จ ทุกคนต้องการ “ความสำเร็จ” และพยายามไขว่คว้าหาความสำเร็จในชีวิต ไม่ว่าความสำเร็จนั้นจะนำมาซึ่งการเบียดเบียน กดขี่ เหยียบย่ำผู้อื่นทำให้คนอื่นเดือดร้อนก็ตาม บางคนเพียงแต่วัดจากจำนวนเงินที่หาได้ ชื่อเสียง อำนาจทางการเมือง เป็นต้น นี่เป็นความสำเร็จทางฝ่ายโลกและความสำเร็จทางฝ่ายวิญญาณ พระเจ้าทรงสอนเราอย่างไร? พระเจ้าทรงตอบคำถามเหล่านี้ในพระคัมภีร์ทรงแนะนำโยชูวา ดังนี้ว่า

“อย่าให้หนังสือธรรมบัญญัตินี้ห่างเหินไปจากปากของเจ้า

แต่จงตรึกตรองตามนั้นทั้งกลางวันกลางคืน เพื่อเจ้าจะระวังทำตามข้อความที่เขียนไว้ในทุกประการ แล้วเจ้าจะมีความเจริญและเจ้าจะสำเร็จผลเป็นอย่างดี” โยชูวา 1:8

กษัตริย์ซาโลมอนเตือนเราว่า หากเรารับรู้พระเจ้าในทุกทางแห่งชีวิต พระองค์จะกระทำให้ทางของเราราบรื่นและสำเร็จ (สุภาษิต 3:6) ดังนั้นบันไดขั้นแรกแห่งความสำเร็จ คือการเริ่มต้นกับพระเจ้า

ศึกษาพระคัมภีร์

แผนการแห่งความรอดของพระเจ้า เกิดผลสำเร็จแล้ว โดยที่พระเยซูคริสต์พระองค์ได้ตายบนไม้กางเขน หลังจากนั้น 3 วัน พระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตาย (อ่าน 1 โครินธ์ 15:4) ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เป็นข้อพิสูจน์ว่า สามารถไถ่บาปของมนุษย์ทุกคนได้ พระราชกิจของพระเยซูได้สำเร็จแล้ว ก่อนพระองค์สิ้นพระชนม์พระองค์พูดว่า “สำเร็จแล้ว” (ยอห์น 19:30) พระเยซูทรงเป็นขึ้นมาแล้วและได้ประทับอยู่กับพวกสาวกของพระองค์เป็นเวลา 40 วัน และกำชับให้เขาคอยรับตามพระสัญญาของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม นั่นก็คือ

1. บัพติศมาโดยพระวิญญาณ

กิจการ 1:5-8, 2:1-4 เมื่อเรากลับใจใหม่ สารภาพความผิดบาปต่อพระเจ้าและต้อนรับพระเยซูคริสต์เข้ามาในใจแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้สถิตอยู่กับผู้นั้น จึงเป็นการเริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า ไม่มีสักคนเดียวที่สารภาพบาปด้วยตนเองโดยปราศจากการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์

“ถ้าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในท่านทั้งหลายจริง ๆ แล้ว

ท่านก็ได้มีใจอยู่ใต้เนื้อหนัง แต่อยู่ใต้พระวิญญาณ ผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์

ผู้นั้นก็ไม่เป็นของพระองค์” โรม 8:9

เช่นกันใน 1 ยอห์น 3:24 กล่าววว่า

“และทุกคนที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็อยู่ในพระองค์

และพระองค์ทรงสถิตอยู่ในคนนั้น เหตุฉะนั้นเราจึงรู้ว่า พระองค์สถิตอยู่ในเรา

คือโดยพระวิญญาณซึ่งพระองค์ทรงโปรดประทานแก่เรา”

ประสบการณ์อีกอย่างหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้คริสเตียนทุกคนคือ **บัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์** ซึ่งแตกต่างจากเรื่องการทรงอยู่ด้วยดังกล่าวดำเนินแล้ว จุดประสงค์ที่พระเจ้าประทานก็เพื่อบุตรของพระองค์จะรับการเสริมกำลังฝ่ายวิญญาณ ซึ่งก่อนที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จสู่สวรรค์ก็ได้ตรัสว่า

“แต่ท่านทั้งหลาย จะได้รับพระราชทาน**ฤทธิ์เดช**

เมื่อ**พระวิญญาณบริสุทธิ์**จะเสด็จมาเหนือท่าน

และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเรา...” กิจการ 1:8

ผู้เชื่อกลุ่มแรก ที่ได้รับประสบการณ์เช่นนี้คือ อัครสาวกที่รวมกันในวันเพ็นเทคอสต์ในกิจการ บทที่ 2 (ให้คนหนึ่งอ่าน กิจการ 2:1-4)

“เขาเหล่านั้น ก็ประกอบด้วย**พระวิญญาณบริสุทธิ์**

จึงตั้งต้น**พูดภาษาอื่น ๆ**” กิจการ 2:4

กิจกรรม

1. จำเป็นหรือไม่ เมื่อคริสเตียนได้รับ**บัพติศมา**ด้วย**พระวิญญาณบริสุทธิ์**แล้วต้อง**พูดภาษาแปลก ๆ**
2. สภาพของคริสเตียนที่ไม่สงสัยในเรื่องนี้ แต่ไม่ยอมรับเป็นอย่างไร ?
3. เราเองคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้ ?

เราจะรับประสบการณ์เช่นนี้ได้อย่างไร?

เราจำเป็นต้องมีท่าทีถูกต้องเช่นเดียวกับบุคคลกลุ่มแรกที่ได้รับประสบการณ์นี้ มีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แต่หัวใจสำคัญคือ การเชื่อฟัง เพราะพระเจ้าประทาน**พระวิญญาณบริสุทธิ์**ให้ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์ กิจการ 5:32

เราจะรู้ได้อย่างไรว่า เราได้รับ**พระวิญญาณบริสุทธิ์** ?

คำถามนี้ เป็นเหตุทำให้เกิดข้อโต้แย้งต่าง ๆ มากมาย และเป็นประเด็นสำคัญที่ทำให้หลายคนไม่เห็นด้วยกับคณะเพ็นเทคอสต์ ที่กล่าวว่า**การพูดภาษาแปลก ๆ** เป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งตามที่บันทึกไว้ในพระธรรมกิจการถึง 5 ครั้ง คือ บทที่ 2,8,9,10,19 และจาก 3 ใน 5 ครั้งได้ กล่าวถึงการพูดภาษาอื่น ๆ และอีก 2 ครั้ง กล่าวถึงการพูดภาษาแปลก ๆ เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นอย่างชัดเจนและอัศจรรย์ จึงทำให้ซีโมน (คนที่เป็นนักวิพากษ์) อยากจะมีฤทธิ์เดชเช่นนั้นด้วย จึงนำเงินมาเพื่อจะซื้ออำนาจจากของประทานภาษาแปลก ๆ มากกว่าคนที่ท่านได้เขียนจดหมายไปถึงเสียอิก (กิจการ 9, 1 โครินธ์ 14:18)

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนในชั้นออกเป็น 5 กลุ่ม ให้ศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้
มีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอื่น ๆ แล้วเตรียมตัวแทนกลุ่มรายงาน

1. วันเพ็นเทคอสต์ กิจการ 2:1-4
2. ที่บ้านของโครเนลิอัส กิจการ 10
3. ในสะมาเรีย กิจการ 8:5-25
4. ในเอเฟซัส กิจการ 19:1-7
5. อาจารย์เปาโล กิจการ 9:17-18 , 1 โครินธ์ 14:18

2. ผลของพระวิญญูณ กาลาเทีย 5:22-23

พระธรรมตอนนี้ได้กล่าวถึง ผลของพระวิญญูณ ซึ่งจะเกิดขึ้นในชีวิตของผู้เชื่อ เราสามารถใช้ผลของพระวิญญูณเป็นมาตรฐานวัดความสำเร็จในชีวิตของคริสเตียนได้ด้วย ซึ่งจะเป็ข้อพิสูจน์ให้เห็นว่า เราได้รับการไถ่บาปแล้วจริง ๆ คนอื่น ๆ คาดหวังว่า จะได้เห็นลักษณะหรือหลักฐานพิเศษบางอย่างจากคนที่ประกาศตัวว่าเป็นบุตรของพระเจ้า ซึ่งมีพระวิญญูณบริสุทธิ์สถิตอยู่ด้วย ยิ่งกว่านั้นอีก พระเจ้าก็ทรงมีประสงค์จะเห็น “ผล” เช่นนี้ในชีวิตของคริสเตียนด้วย

“ฝ่ายผลของพระวิญญูณนั้นคือ ความรัก ความปลาบปลื้มใจ
สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความปราณี ความดี ความสัตย์ซื่อ
ความสุภาพอ่อนน้อมการรู้จักบังคับตน ” กาลาเทีย 5:22-23

กิจกรรม

อภิปราย

เขียนข้อความนี้บนกระดานเปิดโอกาสให้อภิปราย

1. ผลของพระวิญญูณบริสุทธิ์ในชีวิตเป็นเครื่องยืนยันว่า บุคคลนั้นเต็มด้วยพระวิญญูณ
2. ผลของพระวิญญูณเป็นเครื่องยืนยันว่า บุคคลนั้นมีจิตวิญญูณดี

ชีวิตของผู้เชื่อจะเกิดผลฝ่ายวิญญูณได้อย่างไร ?

การเกิดผลจะเกิดในชีวิตของเราได้ก็ต่อเมื่อเราบังเกิดใหม่แล้ว เพื่อพระเจ้าจะเข้าไปเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราได้ พระเยซูได้ตรัสว่า

“เหตุฉะนั้นท่านจะรู้จักเขาได้เพราะผลของเขา ” มัทธิว 7:20

และยังกล่าวอีกใน มัทธิว 12:33 อีกว่า

“ฟังกล่าวอย่างใด อย่างหนึ่งว่า ต้นดี

ผลก็ดี หรือต้นเลวผลก็เลวด้วย

เราจะรู้จักต้นไม้ด้วยผลของมัน ”

นั่นหมายความว่า ชีวิตของผู้เชื่อพระเจ้าต้องเกิดผลดีตามคำสอนของพระองค์ เพื่อผลที่เกิดในชีวิตของเราจะเป็นตัวสำแดงหรือปรากฏให้คนอื่นเห็นว่า เราเป็นประชากรของพระเจ้าชีวิตของผู้เชื่อจะเกิดผลได้ ถ้าเรามีชีวิตที่ติดสนิทกับพระเจ้า ใ้วางใจในพระเจ้า เชื่อฟังพระคำของพระองค์และภาวนาพระคำของพระองค์ สิ่งเหล่านี้จะเป็นเหมือนน้ำที่หล่อเลี้ยงต้นไม้ให้เกิดดอกออกผลคืออยู่เสมอ

3. เพิ่มเติมด้วยความรัก 1 โครินธ์ 13

พระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงพร้อมอวยพรเรา ให้สามารถใช้ของประทานต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่คริสตจักร พระองค์ไม่ประสงค์จะทำงานนี้เพียงลำพัง แต่ต้องการให้เราร่วมมือกับพระองค์ เหมือนกับที่พระวิญญาณทรงร่วมมือกับพระเจ้าในการอวยพรแก่ผู้อื่น เช่นเดียวกับเราจึงมีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ พระเจ้าทรงต้องการเห็นทุกอย่างในคริสตจักรดำเนินไปอย่างถูกต้อง ใน 1 โครินธ์ว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับพวกเขา เพราะเขาได้ขาดสิ่งสำคัญสิ่งหนึ่งไป

“แม้ข้าพเจ้าพูดภาษาแปลก ๆ ได้เป็นภาษามนุษย์ก็ดี

เป็นภาษาทูตสวรรค์ก็ดี แต่ไม่มีความรัก ข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนฆ้อง

หรือฉาบที่กำลังส่งเสียงแม้ข้าพเจ้าจะเผยพระวจนะได้

และเข้าใจในความลับลึกทั้งปวง และมีความรู้ทั้งสิ้น

และมีความเชื่อมากยิ่งขึ้นที่สุดพอจะยกภูเขาไปได้ แต่ไม่มีความรัก

ข้าพเจ้าก็ไม่มีค่าอะไรเลย ” 1 โครินธ์ 13:1-2

ของประทานฝ่ายวิญญาณ เป็นสิ่งสำคัญมากในคริสตจักร แต่ต้องรับใช้ด้วยความรักใน 1 โครินธ์ 13 ให้คำจำกัดความ คำว่า “รัก” ในความหมายที่ลึกซึ้ง ที่พระเจ้าคาดหวังในชีวิตของเรา ไม่ใช่เป็นเพียงบทประพันธ์ที่ไพเราะสวยงามเท่านั้น 1 โครินธ์ 13:4-5 กล่าวว่า

“ความรักนั้นก็อดทนนาน และกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา

ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบคาย ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว

ไม่จู้จี้ข่มขู่ไม่ช่างจดจำความผิด...”

หากเราใช้ของประทานและเพิ่มเติมด้วยความรักเช่นนี้ คริสตจักรของพระเจ้าจะรับการเสริมสร้างแน่นอน

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนศึกษา 1 โครินธ์ 13:4-7 ค้นหาความหมายทั้ง 2 ด้านของคำว่า “รัก”

รักคือ	รักไม่
ความรักอดทนนาน	อิจฉา
การกระทำคุณ	อวดตัว
การชื่นชมความจริง	หยิ่งผยอง
การป้องกัน	หยาบคาย
ความไว้วางใจ	เห็นแก่ตัว
ความหวัง	โกรธง่าย, นุนเฉียว
การทนลำบาก	จดจำความผิด
	ไม่ชื่นชมยินดีในความผิด

เปิดโอกาสให้ผู้เรียนอภิปราย ความหมายในแต่ละข้อ... และชี้ให้เห็นว่า ความรักที่แท้จริงนั้นเป็นการแสดงออกไม่ใช่เป็นเพียงความรู้สึก

การนำไปใช้

พระเจ้าประสงค์ให้ทุกคนมีส่วนในคริสตจักรของตน ใช้ของประทานอย่างเต็มที่ด้วยความรัก ซึ่งเป็นแรงผลักดันที่ออกมาจากภายใน ความสำเร็จแท้จริงนั้นไม่ใช่การมีชื่อเสียงความร่ำรวย หรือการเป็นคนสำคัญ สิ่งเหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไป และเกิดขึ้นชั่วคราวเท่านั้นความสำเร็จแท้จริงที่พระเยซูคริสต์ทรงต้องการจากชีวิตของเรา คือ การมีความรักของพระองค์

เราต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตของเราหรือไม่ ?

เริ่มต้นดำเนินชีวิต โดยแสวงหาพระประสงค์ของพระเจ้าว่า พระองค์ต้องการให้เรามีส่วนอย่างไรต่อคริสตจักร ขอมต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เริ่มต้นแสวงหาพระองค์ได้เดี๋ยวนี้ (ถ้ามีบางคนยังไม่เคยตัดสินใจต้อนรับพระเยซูคริสต์ กรุณาเปิดโอกาสด้วย)

กิจกรรม

ให้ผู้เรียนมีโอกาสสำรวจตนเอง และแบ่งปันความคิดกับผู้อื่น

1. ฉันมีของประทานในงานด้านใดบ้าง ?
2. ฉันจะใช้ของประทานที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรได้อย่างไร ?

บทที่ 4 การรักษาโรค

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้าในการรักษาโรค โดยเฉพาะโรคด้านจิตวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์

ลูกา 4:18-19 อีสยาห์ 53:5 1 โครินธ์ 15:21-22 ยากอบ 5:14-16

ข้อท่องจำ

“พระองค์ได้ทรงใช้ข้าพเจ้า ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลยให้ ให้ประกาศแก่คนตาบอดว่าจะได้เห็นอีก ให้ปล่อยผู้ถูกบีบบังคับเป็นอิสระ ” ลูกา 4:18

เข้าสู่บทเรียน

ทำไม คนเราจึงต้องเกิดความเจ็บป่วย? ความเจ็บป่วยและโรคร้ายหลายอย่างเกิดขึ้นจากสาเหตุ เพราะการขาดการเอาใจใส่ ไม่ระมัดระวังที่จะรักษาร่างกายของตนเองให้แข็งแรง เราจะสังเกตเห็นว่าโลกมนุษย์ปัจจุบันนี้มีความเจ็บป่วยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วยที่เกิดจากอุบัติเหตุ ความเจ็บป่วยที่เกิดจากกรรมพันธุ์ หรือแม้กระทั่งการทำร้ายตัวเองให้เกิดความเจ็บป่วย เช่น แพทย์ได้พิสูจน์แล้วว่า การสูบบุหรี่หรือการติดยาเสพติดชนิดต่าง ๆ ทำลายร่างกายบั่นทอนสุขภาพและจะนำสู่ความตายในที่สุด ในประเทศไทยและทั่วโลกในเวลานี้ ได้มีการรณรงค์เพื่องดสูบบุหรี่ บางคนเชื่อฟัง และเลิกได้ก็จะทำให้ร่างกายมีความสุขภาพที่ดีขึ้น แต่ก็ยังมีผู้ใหญ่และวัยรุ่นอีกมากมายที่เลิกสูบไม่ได้ และอยากจะเข้าไปลองเสพดู นอกจากนี้แล้ว คนที่เจ็บป่วยเพราะไม่ออกกำลังกายและไม่เชื่อฟังคำแนะนำของหมอก็ยังมีอีกมาก สำหรับคริสเตียนเปาโลได้กล่าวว่า

“ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระเจ้า” 1 โครินธ์ 6:19

เมื่อร่างกายเป็นวิหารของพระเจ้าแล้วเราก็ต้องรักษาวิหารของพระเจ้าให้สะอาด และมีร่างกายที่แข็งแรงอยู่เสมอ และบางครั้งถ้ามีการเจ็บป่วยเกิดขึ้น เราก็ต้องไปหาหมอเพื่อรับการรักษา บางคนไม่เข้าใจว่าเมื่อพระเจ้าทรงเป็นแพทย์ผู้ประเสริฐแล้ว ทำไมต้องไปหาหมอด้วย เราต้องทำความเข้าใจตรงนี้ด้วยว่า บางครั้งพระเจ้าจะทรงใช้ความสามารถของแพทย์ในปัจจุบันนี้รักษาเราให้หายเจ็บป่วยได้ด้วย

เราจะศึกษาพระคัมภีร์ต่อไปนี้ ที่ได้กล่าวถึงการรักษาของแพทย์ 2 พงศาวดาร 16:12 กล่าวถึงกษัตริย์อาสา

“แม้เป็นโรคอยู่ พระองค์ก็ไม่ได้แสวงหาพระเจ้า

แต่ได้แสวงหาความช่วยเหลือจากแพทย์ ”

ข้อนี้ได้นั้นให้เราเห็นว่า แทนที่จะขอการรักษาจากพระเจ้า โดยการแสวงหาพระเจ้าเพื่อรับการรักษาจากพระเจ้า โดยการแสวงหาพระเจ้าเพื่อรับการรักษา เขากลับวางใจขอความช่วยเหลือจากแพทย์เพียงอย่างเดียว โดยหันหลังให้พระเจ้าอย่างสิ้นเชิง ซึ่งเป็นการกระทำไม่ถูกต้อง มาระโก 2:17 พระเยซูคริสต์ทรงตรัสถึงคนเจ็บป่วยต้องการให้หมอรักษา ในข้อนี้พระเยซูได้เปรียบเทียบความหมายฝ่ายวิญญาณด้วยว่า คนบาปเปรียบเหมือนคนป่วยที่จะต้องเข้ารับการรักษาจากพระเจ้าซึ่งเป็นแพทย์ที่จะช่วยให้คนบาปกลายเป็นคนชอบธรรมได้

เป็นเรื่องยากที่เราจะอ่านและเข้าใจพระสัญญาของพระเจ้า ในเรื่องการรักษาโรคแต่บางครั้งข้อได้แย้งเกิดขึ้นมากมาย เพราะเราขาดความเข้าใจอย่างชัดเจน บางคนพยายามหาข้อสรุปโดยกล่าวว่า ความเจ็บป่วยเกิดขึ้นเพราะขาดความเชื่อ บางคนอธิบายพระคัมภีร์เข้าข้างตนเอง บางคนปฏิเสธความเจ็บป่วยด้วยการพยายามคิดว่าไม่เป็นอะไร สร้างความรู้สึกแง่บวกว่าไม่มีความเจ็บป่วย บางคนต่อว่าพระเจ้าว่าทำไมไม่หาย ในเมื่ออธิษฐานกับพระเจ้าแล้วใน ยากอบ 1:6 กล่าวว่า

“แต่จงให้ผู้นั้นทูลขอด้วยความเชื่อ อย่าสงสัยเลยเพราะว่า

ผู้ที่สงสัยเป็นเหมือนคลื่นในทะเลซึ่งถูกลมพัดพัดไปมา”

อย่าสงสัยเลยถ้ายังไม่ได้รับการรักษา แต่จงตระหนักว่า พระเจ้าทรงมีเวลาของพระองค์

ศึกษาพระคัมภีร์

1.สาเหตุของความเจ็บป่วยและความตาย 1 โครินธ์ 15 :21-22

ความคือสิ่ง ไม่เชื่อฟังของอาดัมเอวาในสวนเอเดน ได้นำความเจ็บป่วยและความตายมาสู่มนุษย์ “เพราะว่าความตายได้อุบัติขึ้น เพราะมนุษย์คนหนึ่งเป็นเหตุ... เพราะว่าคนทั้งปวงต้องตาย เกี่ยวเนื่องจากอาดัม” ความเจ็บป่วยและความตายจึงมีชัยชนะเหนือทุกคนที่ล้มลงในความบาป พระเจ้าไม่ได้เป็นต้นเหตุของความเจ็บป่วย แต่บางครั้ง ทรงอนุญาตให้คริสเตียนพบความเจ็บป่วยนั้นบ้างเพื่อจะใช้ความทุกข์ยากนั้นเป็นเครื่องมือเสริมสร้างผู้นั้นให้เจริญเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ เพราะพระองค์ทรงรอบรู้และควบคุมทุกสิ่งในชีวิตของเราเสมอ เราต้องไม่ลืมว่าโดยการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ซาดานได้ถูกจำกัดอำนาจลงแล้ว พระเยซูคริสต์ทรงชำระค่าไถ่เราจากความบาปอย่างเต็มราคาแล้ว นอกจากนั้นอาจมีสาเหตุที่ทำให้เราเจ็บป่วยได้อีก

ก.ขาดการเอาใจใส่

บางคนละเลยไม่เอาใจใส่ดูแลร่างกายซึ่งเป็นการขัดต่อกฎธรรมชาติที่พระเจ้าทรงวางไว้ พื้นฐานคริสเตียนเราจึงเอาใจใส่ดูแลร่างกายให้ดีเท่าที่จะทำได้ เพราะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้า ทานอาหารที่ดีเหมาะสมพักผ่อนพอเพียง ใช้เครื่องนุ่งห่มให้เหมาะกับสภาพดินฟ้าอากาศ

ข.ดำเนินชีวิตผิดพลาด

เป็นเหตุให้สุขภาพจิตเสื่อมได้ พระเจ้าทรงสร้างจิตใจมนุษย์ โดยประสงค์ให้เรา มีความคิดเป็นระบบระเบียบที่ถูกต้อง ถ้าเราทำตามธรรมชาติบาปที่ใจปรารถนาแล้ว ก็จะเกิดการขัดแย้งต่อสู้ภายในทำให้สุขภาพจิตของเราเสื่อมโทรมได้ในที่สุด

ค.ความตึงเครียด

ความตึงเครียดเป็นสาเหตุให้เกิดความขัดแย้งด้านอารมณ์ได้ ดังนั้นต้องระลึกไว้เสมอว่าโดยการเชื่อพระคำพระเจ้าเท่านั้น ปัญหาต่าง ๆ จะลดน้อยลง พระคัมภีร์ได้กล่าวถึง ร่างกายของเราว่า

“ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ” 1 โครินธ์ 6:19

เพราะเราเองไม่ใช่เจ้าของร่างกาย แต่

“พระเจ้าทรงซื้อเราไว้แล้ว ด้วยราคาสูง ” 1 โครินธ์ 6:20

กิจกรรม

เปิดโอกาสให้อธิปราชัยว่า “ทำไม เราจึงไม่ควรให้ความสำคัญกับความขมขื่น มีอิทธิพลเหนือชีวิตของเรา ”

2. พระเจ้าผู้ทรงประสงค์จะรักษาให้หาย มาระโก 2:9-10

ขณะที่พระเยซูคริสต์ได้ปฏิบัติพระราชกิจของพระองค์บนโลกนี้ พระองค์ได้กระทำการอัศจรรย์อย่างมากมาย ฤทธิ์อำนาจในการรักษาโรคของพระองค์ ทำให้คนเจ็บป่วยมากมายมารอการรักษาจากพระองค์ พระราชกิจแห่งการรักษานี้ เพื่อจะให้มนุษย์โลกเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้า เมื่อเราได้อ่านหนังสือพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ ซึ่งประกอบด้วยพระธรรมมัทธิว มาระโก ลูกา และยอห์น เราจะเห็นว่า พระองค์ทรงรักษาคนให้หายโรคมากมาย และจุดประสงค์สำคัญก็คือว่า เพื่อให้มนุษย์ผู้เป็นคนบาปเห็นว่า พระเยซูมีสิทธิอำนาจในการที่จะรักษาโรคฝ่ายจิตวิญญาณได้นั้นคือ โรคของความบาป พระองค์ได้ตรัสใน มาระโก 2:9-10 ว่า

“ที่จะว่ากับคนง่อยว่า บาปทั้งปวงของเจ้าได้รับอภัยแล้ว

และจะว่าจงยกแคร่เดินไปเถิดนั้น ช่างไหนจะง่ายกว่ากัน

แต่เพื่อท่านทั้งหลายจะได้รู้ว่าบุตรมนุษย์มีสิทธิอำนาจในโลก

ที่จะโปรดยกความผิดบาปได้ ”

นั่นหมายความว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าและพระเจ้าเท่านั้นจะยกโทษความผิดบาปได้

3. การรับการรักษาซึ่งให้เราเห็นพระเยซูคริสต์ อิสยาห์ 53:5 ลูกา 4:18-19

การรักษาของพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่เฉพาะกายเท่านั้น แต่จุดประสงค์ที่สำคัญคือทรงต้องการจะรักษาจิตวิญญาณที่เจ็บป่วยมากกว่า อิสยาห์ 53:5 กล่าวว่า

“แต่ท่านถูกบาดเจ็บ เพราะความทรยศของเราทั้งหลาย ท่านฟกช้ำเพราะความบาปผิดของเรา
การตีสอนอันทำให้เราทั้งหลายสมบูรณ์นั้นตกแก่ท่านที่ท่านต้องฟกช้ำนั้น ก็ให้เราหายดี ”

ข้อพระคัมภีร์นี้เป็นคำพยากรณ์เล็งถึงพระเยซูคริสต์นั่นหมายความว่า การเจ็บปวดทรมานบนไม้กางเขนของพระเยซูคริสต์ เป็นการที่พระองค์ได้เจ็บปวดเพราะความบาปของมนุษย์โลก ไม่ใช่ความบาปของพระองค์เอง และการตายของพระองค์ จึงถือเป็นเครื่องบูชาไถ่บาปให้กับมนุษย์ทั้งปวง ให้หลุดพ้นจากการเป็นทาสของความบาป ฉะนั้นเมื่อผู้ใดที่เชื่อและวางใจในพระองค์จึงได้รับการรักษาให้หายจากโรคของความบาปและสามารถเข้าสัมพันธ์สนิทกับพระเจ้าได้เหมือนเดิม เพราะการตายของพระเยซูคริสต์และการเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ทำให้เรามีชัยชนะเหนือความบาปได้ (อ่าน ลูกา 4:18-19)

การนำไปใช้

การหายโรค เป็นผลมาจากความเชื่อที่พระเจ้าประทานให้ เมื่อเราเชื่อและวางใจที่จะแสวงหาการช่วยกู้จากพระองค์ พระองค์ก็จะช่วยให้เราหลุดพ้นจากความทรมานจาก การเจ็บป่วย บางครั้งการรักษาของพระเจ้าอาจจะไม่รักษาทันทีเลยก็ได้ แต่เพื่อจะรอเวลาให้เหมาะสม เพื่อคนอื่นจะเห็นพระราชกิจที่ยิ่งใหญ่ของพระเจ้ามากขึ้น และในบางกรณี การเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นกับเรานั้น พระเจ้าอาจมีจุดประสงค์ให้เรามีเวลาในการอธิษฐานและเข้าเฝ้าพระเจ้าให้มากขึ้นและสม่ำเสมอ (ลูกา 18:1) การรักษาให้หายจากความเจ็บป่วยเห็นสิ่งที่พระเจ้ากระทำแก่ผู้เชื่อทุกคน เรามีสิทธิ์ในการร้องขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าได้ พระองค์ไม่เพียงรักษาร่างกายของเราเท่านั้น แต่ทรงรักษาชีวิตภายในคือจิตวิญญาณของเราด้วย บางครั้งคริสเตียนก็ตกเป็นเหยื่อของความกลัว ทั้งความคิด อารมณ์ จิตใจ แต่พระเยซูทรงประสงค์จะทำลายสิ่งนี้ให้หมดไป (ถ้าท่านยังมีความกลัวอยู่จำเป็นต้องรับการรักษา) ผู้ที่เจ็บป่วยทางอารมณ์ มักจะเป็นผู้ที่มีความกดดันมากตั้งแต่เด็กจนเป็นผู้ใหญ่ แม้ว่าจะจะเป็นปัญหาที่ฝังลึกลงไปจิตใจได้สำนึกแล้วก็ตาม โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะสามารถรักษาให้หายได้ สิ่งสำคัญที่ผู้เชื่อควรกระทำอยู่เสมอก็คือ การดำเนินชีวิตของเราให้เป็นที่ยอมรับพระเจ้าอยู่เสมอ และระลึกได้อยู่เสมอว่า เมื่อเราสารภาพบาปของเรา พระเยซูคริสต์จะทรงชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1 ยอห์น 1:9)

กิจกรรม

แจกกระดาษให้ทุกคน เพื่อเขียนจดหมายถึงเพื่อนที่กำลังป่วยอยู่ อาจจะเป็นด้านอารมณ์ ความคิด สมอง โดยใช้ประสบการณ์ส่วนตัว หรือประสบการณ์ของผู้อื่นที่ได้ยิน ได้เห็นหรือข้อพระคัมภีร์เพื่อหนุนใจ เพื่อให้ไว้วางใจพระเจ้า (สุดท้าย ครูอาจขอให้สัก 2-3 คน อ่านจดหมายที่เขียนนั้นให้เพื่อนฟัง)

บทที่ 5 การเสด็จกลับมาของพระคริสต์

เป้าหมาย

เพื่อให้ทุกคนมีความมั่นใจ และมีความหวังในการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นเรื่องน่ายินดี และเป็นความสุขสำหรับผู้เชื่อทุกคน

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 24:4-46 1 โครินธ์ 15:41-54 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 ทิตัส 2:13 1 ยอห์น 3:2-3 วิวรรณ์ 19:11-16

ข้อท่องจำ

“คอยความสุข ซึ่งจะได้รับตามความหวังได้แก่การปรากฏของพระสิริของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง

คือ พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ” ทิตัส 2:13

เข้าสู่บทเรียน

มีเด็กนักเรียนอยู่คนหนึ่ง ที่ไม่ชอบทำความสะอาดโต๊ะเรียนเลย เมื่อเธอซื้อขนมหรือมีหนังสืออะไรใหม่ ๆ มา เธอก็จะจับยัดเข้าไปใต้โต๊ะของเธอโดยไม่ดูแลอะไร เพื่อน ๆ และครูประจำชั้นก็พากันเอือมระอาที่จะตักเตือน อยู่มาวันหนึ่งครูประจำชั้นได้บอกนักเรียนว่า จะมีผู้ใหญ่จากกระทรวงศึกษาธิการมาตรวจชั้นเรียนแต่ไม่รู้ว่าจะมาเมื่อไหร่ ให้นักเรียนเตรียมทำความสะอาดชั้นเรียนและโต๊ะเรียนตนเองด้วย เพราะครูจะให้รางวัลชั้นใหญ่สำหรับโต๊ะที่สะอาดที่สุด ทุกคนในชั้นจึงตั้งใจทำความสะอาดเพื่อน ๆ พากันเยาะเย้ยเธอว่า “เธอไม่มีทางที่จะชนะหรือเพราะเธอชอบความสกปรก ” เด็กคนนั้นจึงกล่าวว่า “ฉันจะเริ่มทำทุก ๆ 2 วันเลย ” เพื่อนคนหนึ่งกล่าวว่า “ท่านอาจจะมาในวันนี้เลยก็ได้” เด็กคนนั้นจึงตอบไปว่า “ฉันรู้แล้วฉันจะทำอย่างไร ฉันจะตั้งใจทำทุก ๆ วัน และจะจัดหนังสือให้เรียบร้อยทุกวันด้วย ”

ในเรื่องนี้ได้ให้ข้อคิดแก่ทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์ว่า เราต้องเตรียมพร้อมอยู่เสมอให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณของเราเติบโตขึ้นทุก ๆ วัน และรอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูทุก ๆ วันเพื่อในวันนั้นชีวิตของเราจะได้รับการยอมรับจากพระเจ้าและรับสง่าราศีจากพระสิริของพระองค์ด้วยความชื่นชมยินดี

กิจกรรม

ก่อนศึกษาพระคัมภีร์ ขอให้ผู้กล้าคนหนึ่งออกมากล่าวหาชั้นถึงความหวังในการติดตามพระเยซูคริสต์ว่ามีความหวังอะไรบ้าง ? (แบ่งปันความคิดนี้แก่เพื่อน ๆ)

ศึกษาพระคัมภีร์

1. ความหวังแห่งพระพร

1 เธสะโลนิกา 4:13-18 เปาโลเขียนพระธรรม 1-2 เธสะโลนิกา เพื่อให้พี่น้องคริสเตียนชาวเธสะโลนิกาได้อ่านและเข้าใจถึงเรื่องความเชื่อและความประพฤติดังอย่างที่พวกเขาจะบกร่องอยู่ และใน 1 เธสะโลนิกา 4:13-18 นี้ เปาโล ได้เขียนเกี่ยวกับเรื่องของคนที่ตายไปแล้ว กับการเป็นขึ้นมาจากความตาย เพราะคริสเตียนชาวเธสะโลนิกบางคนคิดว่า พี่น้องที่เชื่อพระเยซูคริสต์ที่ตายไปแล้วนั้น จะไม่มีส่วนร่วมในการเสด็จกลับมาของพระองค์เป็นครั้งที่ 2 และจะไม่มีโอกาสได้เห็นถึงสง่าราศีของพระองค์ เมื่อมาปรากฏในโลกนี้ ดังนั้นเปาโลจึงเขียนจดหมายมาปลอบใจและให้เข้าใจความจริงว่า

“ ด้วยว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมาจากสวรรค์ด้วยพระดำรัสสั่ง ด้วยสำเนียงเรียกของเทพบดี และด้วยเสียงแตรของพระเจ้า และคนทั้งปวงในพระเยซูคริสต์ที่ตายแล้ว ก็จะเป็นขึ้นมาก่อน หลังจากนั้นเราทั้งหลายที่ยังเป็นอยู่ จะถูกรับไปในเมฆพร้อมกับคนเหล่านั้น และได้พบองค์พระผู้เป็นเจ้าในอากาศ อย่างนั้นแหละเราก็จะอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นนิรันดร์ ” 1 เธสะโลนิกา 4:16-17

เปาโลไม่ได้เน้นเฉพาะชาวเธสะโลนิกาเท่านั้นท่านได้ใช้คำว่า “คนทั้งปวงในพระเยซูคริสต์ที่ตายแล้ว” หมายความว่าทุกคนในโลกนี้ที่เชื่อในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาจากความตายก่อน เขาจะไม่เสียเปรียบใคร แต่เขาทุกคนจะเป็นขึ้นมาอยู่พร้อมหน้าพร้อมตากันกับคนที่ยังมีชีวิตอยู่ที่เชื่อในพระเจ้าและ

“ คอยความสุข ซึ่งจะได้รับตามความหวังได้แก่การปรากฏของพระสิริของพระเจ้าใหญ่ยิ่ง คือ พระเยซูคริสต์พระผู้ช่วยยี่หระอดของเรา ” (ทิตัส 2:13)

ในฐานะที่เราเป็นคริสเตียนคนหนึ่ง เราควรเตรียมตัวเองให้พร้อมอยู่เสมอ ไม่ว่าจะเกิดเหตุการณ์ที่เลวร้ายหรือการมีความทุกข์อย่างใหญ่หลวงเกิดขึ้น เราต้องพร้อมที่จะเผชิญกับมันและไม่หลงจากทางของพระเจ้า เพื่อวันที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จกลับมาเป็นครั้งที่ 2 เราผู้เชื่อทุก ๆ คนจะได้ครอบครองร่วมกันในราชอาณาจักรของพระองค์ตลอดไป

2. เรารับการเปลี่ยนกายใหม่ 1 โครินธ์ 15:41-54 1 ยอห์น 3:2-3

แม้ว่าร่างกายมนุษย์ จะถูกสร้างขึ้นอย่างอัศจรรย์และมีสง่าราศีมากกว่าบรรดาสิ่งของที่ทรงสร้างอย่างอื่นก็ตาม มนุษย์ก็มีขอบเขตอำนาจจำกัดเพราะร่างกายของมนุษย์อ่อนแอลงได้ การงานและกิจการทั้งหลายทำให้เราเหนื่อยอ่อนนอกจากนั้น เรายังไม่สามารถเอาชนะโรคร้ายต่าง ๆ หรืออุบัติเหตุทั้งหลายที่ทำให้เราบาดเจ็บยิ่งกว่านั้นร่างกายของเรายังถูกจำกัดด้วยเวลาและระยะทาง แม้ว่ามนุษย์จะค้นคิดวิธีการดูแลสุขภาพอย่างดีที่สุดก็ตาม ส่วนน้อยเท่านั้นที่สามารถมีอายุยืนยาวเกินกว่า 80 ปีแต่พระเจ้าทรงสัญญาว่า วันหนึ่งพระองค์จะประทานกายใหม่แก่ผู้ที่ติดตามพระองค์ กายใหม่ที่เป็นอิสระจากขอบเขตเงื่อนไขทั้งปวงที่เราเป็นอยู่ในขณะนี้

“ ท่านที่รักทั้งหลาย บัดนี้เราทั้งหลายเป็นบุตรพระเจ้า และยังไม่ปรากฏว่าต่อไปเบื้องหน้านั้นเราจะเป็นอย่างไร

แต่เรารู้ว่าเมื่อพระองค์จะเสด็จมาปรากฏนั้น เราทั้งหลายจะเป็นเหมือนพระองค์
เพราะว่าเราจะเห็นพระองค์อย่างที่เราเองก็ทรงเป็นอยู่ และทุกคนที่มีความหวังอย่างนี้
ก็ชำระตนให้บริสุทธิ์ ดังที่พระองค์ทรงบริสุทธิ์ ” (1 ยอห์น 3:2-3)

เมื่อเราทั้งหลายเป็นขึ้นมาใหม่ เราจะมีกายใหม่ (1 โครินธ์ 15:52) ร่างกายใหม่ที่เป็นขึ้นแตกต่างจาก
ร่างกายในปัจจุบันของเราอย่างมากและร่างกายของผู้เชื่อหรือบรรดาธรรมิกชนที่มีชีวิตอยู่จะรับการเปลี่ยนแปลง
เช่นเดียวกัน พระคัมภีร์ไม่ได้อธิบายเรื่องกายใหม่นี้อย่างชัดเจนละเอียดถี่ถ้วน แต่ตามที่พระคัมภีร์ได้บันทึก
เรื่องราวภายหลังพระเยซูคริสต์ทรงคืนพระชนม์และ 1 โครินธ์ 15:41-54 ทำให้เราเข้าใจเรื่องกายใหม่นี้ว่า...

ก. เป็นกายใหม่อันสืบเนื่องมาจากกายเก่าเปรียบเหมือนกับพืชที่ต้องเอาไปฝังดินให้มันตายเสียก่อน
ภายหลังจึงจะมีพืชงอกขึ้นมาใหม่สีเขียวสด

“การเป็นขึ้นจากความตายก็เช่นกัน สิ่งที่หว่านลงไปนั้นเป็นการเปียกเน่า
แต่สิ่งที่เป็นขึ้นใหม่จะไม่รู้จักเน่าเปียก สิ่งที่หว่านลงนั้นไร้เกียรติ
สิ่งที่เป็นขึ้นใหม่ก็จะมีศักดิ์ศรี สิ่งที่หว่านลงนั้นอ่อนกำลัง
สิ่งที่เป็นขึ้นใหม่ทรงอำนาจ สิ่งที่หว่านลงนั้นเป็นร่างกาย
สิ่งที่เป็นขึ้นมาใหม่ก็จะเป็นกายวิญญูณ ” 1 โครินธ์ 15:41-54

ข. เราแต่ละคนจะมีอิสระเป็นส่วนบุคคลในกายใหม่ของเรา

“ศักดิ์ศรีของดวงอาทิตย์ก็อย่างหนึ่ง ศักดิ์ศรีของดวงจันทร์ก็อย่างหนึ่ง
ศักดิ์ศรีของดวงดาวหนึ่งก็ต่างกับกับศักดิ์ศรีของดาวดวงอื่น ๆ ” 1 โครินธ์ 15:41

ค. กายใหม่เป็นกายที่สมบูรณ์

“และเมื่อเราเกิดมามีลักษณะสมกับมนุษย์ดินแล้ว
เราก็จะมีลักษณะสมกับมนุษย์สวรรค์ด้วย ” 1 โครินธ์ 15 :49

3. การปรากฏของพระเยซูคริสต์ วิวรณ 19:11-16

“แล้วข้าพเจ้า ได้เห็นสวรรค์เปิดออกและดูเถิด
มีม้าขาวตัวหนึ่งพระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า...
สัตย์ซื่อและสัตย์จริง พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำ
สงครามด้วยความเป็นธรรม..เหล่าพลโยธาในสวรรค์
สวดอภรณ์ผ้าป่านเนื้อละเอียดขาวบริสุทธิ์ได้นั่งบนหลังม้าขาว
ตามเสด็จพระองค์ไป...พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์
และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า...จอมกษัตริย์และจอมเจ้านาย...” วิวรณ 19:11,14,16

พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาอีกครั้งหนึ่งที่ภูเขาเมกอกเทศ สถานที่ซึ่งพระองค์ได้เสด็จสู่สวรรค์ภายหลังจาก
การฟื้นคืนพระชนม์นั้น เหตุการณ์การเสด็จมาครั้งที่ 2 นั้น จะเริ่มต้นตั้งแต่การเป็นขึ้นมาจากตายของผู้เชื่อและผู้

เชื่อที่ยังมีชีวิตอยู่จะถูกรับขึ้นไป เพื่อพระองค์จะเสด็จลงมา พร้อมด้วยบรรดาพลโยธา (ธรรมิกชนที่ถูกรับขึ้นไปนั้น) วิวรณ์ 9:11,14 เพื่อครอบครองโดยสิทธิอำนาจของพระองค์ในราชอาณาจักร ที่ครั้งหนึ่งเคยอนุญาตให้ซาตานมีอำนาจชั่วคราว สงครามอามาเกิดตอนจะเกิดขึ้น ซาตานจะพ่ายแพ้และถูกมัดไว้ อาณาจักรพันปีจะถูกสถาปนาขึ้นและเมื่อเกือบสิ้นยุคพันปีซาตานจะถูกปลดปล่อยออกมาชั่วระยะหนึ่ง เข้าสู่การพิพากษาหน้าบัลลังก์ขาว หลังจากนั้นจะมีฟ้าสวรรค์ใหม่

เหตุการณ์เหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่น่าสนใจและจะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแน่นอน เป็นเรื่องที่เราสามารถศึกษาได้จากคำพยากรณ์ เพื่อว่าคริสเตียนจะพร้อมที่จะเผชิญกับเหตุการณ์สุดท้ายนั้นได้ วันหนึ่งเราจะถูกขานชื่อให้อยู่ร่วมกับพระคริสต์และบรรดาธรรมิกชนทั้งหลายนิรันดร์เมื่อคิดถึงฟ้าสวรรค์ใหม่ที่จะมีถึงนั้น จิตใจของเราชื่นชมยินดีและร้องเพลงว่า “จะเป็นการอัศจรรย์มากสักเท่าใด เมื่อได้อยู่ที่นั่น”

กิจกรรม

ช่วยกันเขียนกระดาษโปสเตอร์ในหัวข้อ “หมายสำคัญ” ที่แสดงว่า เรากำลังอยู่ในเหตุการณ์ยุคสุดท้ายให้ผู้เรียนแต่ละคนคิดและเขียนเหตุการณ์คนละอย่างจากมัทธิว 24:4-34 เช่น

ข้อ 5 ผู้ล่อลวง

ข้อ 6 สงคราม ขาวลือเรื่องสงคราม

ข้อ 7 กันดารอาหาร แผ่นดินไหว

ข้อ 9 ทุกข์ลำบาก

ฯลฯ

การนำไปใช้

ในพระคัมภีร์ได้กล่าวถึง วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาถึง เหมือนการมาของขโมยที่ไม่มีใครรู้ ดังนั้นคริสเตียนจึงต้องพร้อมในการรอคอย ในเวลาสุดท้ายนั้นจะเกิดเหตุการณ์ที่น่ากลัว พระเจ้าจะรับบรรดาคริสเตียนไปก่อนที่จะถูกข่มเหงและทนทุกข์ทรมาน โดยผู้ที่อยู่ใต้อำนาจของพญามาร มัทธิว 24 พระเยซูคริสต์ทรงสอนและเตือนให้ดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง

1. ระวังให้ดี อย่าให้ผู้ใดล่อลวงท่านให้หลง มัทธิว 24:4
2. อย่าตื่นตกใจ มัทธิว 24:6
3. ให้นึกแน่นมั่นคง มัทธิว 24:13
4. จงพร้อมเสมอ มัทธิว 24:16-19
5. ฝึกรอคอย มัทธิว 24:42
6. จงพร้อมทั้งวิญญาณจิตด้วย มัทธิว 24:44
7. จงซื่อสัตย์และเป็นทาสที่ฉลาด มัทธิว 24:45-46

ท่านเป็นผู้หนึ่งที่เฝ้ารอคอยการเสด็จกลับมาของพระเยซูคริสต์หรือไม่?
ท่านมีสันติสุขภายในจิตใจไหม?

เมื่อเวลาสุดท้ายมาถึงท่านจะได้ไม่ต้องตกสู่ความกลัว เพราะท่านได้รับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าของท่านแล้ว ถ้ายังท่านสามารถทูลขอต่อพระองค์ได้ในเวลานี้

(หมายเหตุ ในการอธิษฐานในเรื่องอะไรนั้น ขอให้สังเกตการณ์ทรงนำของพระวิญญาณ ถ้าทุกคนแน่ใจในความรอดแล้ว ควรอธิษฐานขอการเสริมแรงให้มีกำลังมากขึ้น

บทที่ 6 จงส่องสว่างเสมอ

เป้าหมาย

เพื่อแนะนำและหนุนใจให้ผู้เรียนมีชีวิตที่เป็นแสงสว่างอยู่เสมอ

ข้อพระกัมภีร์

มัทธิว 5:13-16 ,28:19-20 ยอห์น 8:12 กิจการ 1:8 ฟิลิปปี 2:15-16 1ทิโมธี 4:12-13

ข้อท่องจำ

“ให้ท่านทั้งหลายเหมือนกับตะเกียง จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง
เพื่อว่าเมื่อเขาเห็นความดีที่ท่านทำ เขาจะได้สรรเสริญพระบิดา
ของท่านผู้ทรงพระชนม์อยู่ในสวรรค์ ” มัทธิว 5:16

เข้าสู่บทเรียน

ในประเทศไทยเรามีการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย โดยมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ประชาชนทุกคนย่อมรู้ดีว่าจะต้องทำอะไร ? เมื่อมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราจะเห็นได้ชัดเจนว่า แต่ละคนที่ออกไปหาเสียงตามหมู่บ้านหรือสถานที่ต่าง ๆ เขาต้องการได้ตำแหน่งอันมีเกียรตินี้ในการบริหาร ประเทศ แต่ละคนก็แข่งขันกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งอันทรงเกียรตินี้

ถ้าสมมติว่าเราได้รับการแต่งตั้งให้เป็นตัวแทนของโรงเรียนไปกล่าวคำสุนทรพจน์เกี่ยวกับ “วันแม่ แห่งชาติ ” เราคงจะรู้สึกตื่นเต้นและคงจะต้องตั้งใจทำหน้าที่นี้ให้ดีที่สุดอย่างแน่นอนใช่ไหม ?

ตำแหน่งอันมีเกียรติและหน้าที่อันมีเกียรติเช่นนี้ พระเจ้าได้มอบหมายให้กับเราที่เป็นคริสเตียนทุก ๆ คน หน้าที่นั้นคือ

“...เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา

ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัด ซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี้แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไป จนกว่าจะสิ้นยุค ” มัทธิว 28:19-20

และอิสยาห์ 43:10 กล่าวว่า

พระเจ้าตรัสว่า “ เจ้าทั้งหลายเป็นพยานของเรา

และเป็นผู้ใช้ของเราซึ่งเราได้เลือกไว้แล้ว ”

ดังนั้นงานของเราก็คือ การออกไปประกาศและการเป็นพยาน คำพยานของเราคือ การสำแดงผลงานที่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำผ่านชีวิตประจำวันของเรา พระเจ้าเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราให้ดีขึ้นอย่างไร ? เรามี

ประสบการณ์อะไรที่พระเจ้าช่วยเราอย่างอัศจรรย์ ให้เราแบ่งปันกับคนอื่น ๆ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ชีวิตของเราสำแดงพระลักษณะของพระเจ้าให้คนอื่นเห็นด้วย

กิจกรรม

ให้ทุกคนเสนอข้อคิดเห็นถึงความสัมพันธ์ของพระคัมภีร์ อีสยาห์ 43:10 และกิจการ 1:8 และให้ใส่ชื่อตนเองและสถานที่ใกล้เคียง ๆ ที่เราอยากไปประกาศในข้อพระคัมภีร์ 2 ข้อนี้ลงในแผ่นกระดาษส่วนตัวของแต่ละคน

Jesus Love
ชื่อ.....
สถานที่.....
ข้อพระคัมภีร์.....

ศึกษาพระคัมภีร์

การดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพฝ่ายวิญญาณของเรานั้นเป็นสิ่งที่มียุทธผลต่อการเป็นพยานอย่างมาก ดังนั้นคริสเตียนจึงต้องเข้าใจวิธีการใช้ชีวิตให้เข้มแข็งอย่างแท้จริงโดยการเข้ากิจกรรมการพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณที่คริสตจักรจัดขึ้น เช่น ร่วมกลุ่มศึกษาพระคัมภีร์ กลุ่มอธิษฐาน มีส่วนร่วมในการให้ การแจกจ่ายแก่ผู้อื่น เป็นต้น

ชีวิตของคริสเตียนจะส่องสว่างอย่างไรบ้าง ?

1. ส่องสว่างโดยมีความเชื่อ มัทธิว 5:16

เปโตรเป็นคนหนึ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงเลือกให้เป็นสาวกของพระองค์ เพื่อเขาจะเป็นตัวแทนของพระองค์ในการออกไปประกาศเป็นพยานถึงเรื่องของพระคริสต์ นิสัยของเปโตรเป็นคนใจร้อน พุดเร็ว ไม่คิดก่อนพูดและพลาดไปด้วย เขาปฏิเสธว่าไม่รู้จักพระเยซูคริสต์ 3 ครั้งในขณะที่พระเยซูถูกจับไปบ้านของมหาปุโรหิตคนหนึ่งและในทันทีที่เขาสำนึกได้ เขาได้กลับใจสารภาพต่อพระเจ้าว่า เขาเสียใจจริง ๆ และเริ่มมีสัมพันธ์ที่ถูกต้องใหม่กับพระองค์ ประกาศความรักของพระองค์และในวันฟื้นเทกอสต์นั้นท่านได้รับฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านกลายเป็นนักพูดที่กล้าหาญนำคนจำนวนมากมาหาพระเยซูคริสต์ ความเชื่อของท่านเป็นแสงสว่างที่ส่องให้คนอื่นเห็นองค์พระเยซูคริสต์

ชีวิตการเป็นพยานของเราเป็นอย่างไร เป็นเหมือนเปโตรในตอนปฏิเสธพระเยซูหรือไม่ ?

ถ้าเราล้มเหลวผิดพลาดในการดำเนินชีวิตต่อพระเจ้าและยังไม่ได้รับการยกโทษเริ่มต้นใหม่เดี๋ยวนี้ โดยการสารภาพ แสวงหาความช่วยเหลือจากพระเจ้า แล้วความเชื่อของเราจะเป็นเหตุที่นำคนอื่นมาพบพระเจ้าด้วย

“...จงส่องสว่างแก่คนทั้งปวง เพื่อว่าเมื่อเขาได้เห็นความดีที่ท่านทำ

เขาจะได้สรรเสริญพระบิดาของท่าน ผู้ทรงอยู่ในสวรรค์” (มัทธิว 5:16)

2. ส่องสว่างโดยการเฝ้าเดี่ยว 1 ทิโมธี 4:12-13

“อย่าให้ผู้ใด หมิ่นประมาทความหนุ่มแน่นของท่าน

แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวงทั้งในทางวาจา

และการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อและในความบริสุทธิ์

จงใฝ่ใจในการอ่านพระคัมภีร์ ในการเทศนาสั่งสอนจนกว่าเราจะมา”

ทิโมธี เป็นผู้รับใช้พระเจ้าที่ยังหนุ่มอยู่เปาโลจึงกำชับ และเตือนให้ทิโมธีระมัดระวังในการดำเนินชีวิตในการรับใช้ เพราะว่าบางคนที่มีอายุมาก อาจไม่ค่อยชอบฟังคนหนุ่มอย่างทิโมธีสอน หรือเทศนาพระคำของพระเจ้า เพราะถือว่าทิโมธีเป็นเด็กกว่า ดังนั้นทิโมธี ต้องระวังในการดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ในทุก ๆ ด้าน เพื่อไม่ให้ใครตำหนิเขาได้

เราในฐานะที่เป็นอนุชนรุ่นใหม่ ต้องเลียนแบบทิโมธี อย่าให้ใครมาหมิ่นประมาทเราได้ การที่เราจะเป็นแบบอย่างที่ดีได้ สิ่งสำคัญที่เราควรต้องปฏิบัติคือ การเฝ้าเดี่ยว

คำถาม การเฝ้าเดี่ยวคืออะไร (รอกำตอบ)

การเฝ้าเดี่ยวคือ การที่เราได้เข้าเฝ้าพระเจ้าด้วยการอธิษฐาน นมัสการ แสวงหาพระเจ้า เป็นการส่วนตัว และเป็นประจำทุก ๆ วัน

การแสวงหาจะทำให้เราได้พบพระเจ้า และเราจะเป็นที่รักและเป็นที่ยอมรับในสายพระเนตรพระเจ้า (สุภาษิต 8:17) การเฝ้าเดี่ยวจะทำให้เรามีชีวิตที่ติดสนิทและรู้จักกับพระเจ้ามากขึ้นในชีวิตของเราก็เช่นกัน ถ้าเราต้องการรู้จักใครพิเศษ เราก็ต้องเริ่มสร้างความสัมพันธ์ ยิ่งมีโอกาสพูดคุยกันทุกวัน ยิ่งทำให้เรามีความสนิทสนมมากขึ้นนำไปสู่ความเข้าใจกันและรู้จักกันมากขึ้น ดังนั้น ถ้าเราต้องการมีชีวิตที่เป็นแสงสว่างส่องไปถึงผู้อื่นได้ เราต้องสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าให้ดีเสียก่อน โดยการเฝ้าเดี่ยวทุก ๆ วัน ยิ่งใช้เวลามากยิ่งรู้จักและเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้าในชีวิตของเรามาก จะทำให้เรามั่นใจที่จะก้าวออกไปในการรับใช้และเป็นแบบอย่างที่ดีต่อคนทั้งปวง

3. ส่องสว่างโดยการยอมต่อการนำของพระวิญญาณ กิจการ 1:8

พระเยซูคริสต์ทรงเข้าใจและทราบถึงปัญหาอุปสรรคที่จะขัดขวางขบวนการการเป็นพยานของ

เรา พระองค์ทรงทราบว่าเราไม่สามารถทำงานตามลำพังได้ ดังนั้นพระองค์จึงสัญญาว่าจะส่งผู้ช่วยมาให้เรา

“แต่ท่านทั้งหลาย จะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช

เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาเหนือท่าน

และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม

ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก” กิจการ 1:8

พระสัญญาแห่งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จมาแล้วในวันเพ็นเทคอสต์ ทำให้คริสเตียนยุคแรกกล้าหาญ เพราะเขารู้ว่าเขาเองไม่ได้ทำงานโดยลำพัง แต่พระวิญญาณได้ทรงนำกิจการทุกอย่าง นำความจริงไปสู่คนที่หิวกระหาย ทำการอัศจรรย์ รักษาโรค ป้องกันพวกเขาไว้จากอันตรายและจากผู้เผยพระวจนะสถานการณ์ที่กดดันหรือลำบาก

พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำการอย่างเดียวกันในทุกวันนี้ด้วย เราสามารถต้อนรับพระองค์สู่ชีวิตในการเป็นพยาน และมีชีวิตด้วยฤทธิ์เดชอย่างเดียวกับที่พระองค์ประทานแก่คริสเตียนยุคแรก ถ้าเรายังไม่ได้รับการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณ เราสามารถทูลขอกับพระเจ้าได้ตลอดเวลา พระองค์จะเติมเราให้เต็มด้วยความรักใหม่ต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ เราจะสามารถนมัสการพระเจ้าด้วยเพลงบทใหม่และหุนใจเราเองในการออกพูดถึงเรื่องพระเยซูคริสต์มากขึ้น

ชีวิตของอนุชนที่ยอมต่อการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีอิทธิพลทำให้ผู้อื่นมาถึงพระเยซูได้

4. ส่องสว่างในที่ที่ท่านอยู่ ฟิลิปปี 2:15-16

กิจกรรม

ให้ทุกคนในชั้นเรียน คิดสำนวนที่เกี่ยวกับการที่ชีวิตส่องสว่างในที่ที่เราอยู่ หรืออาจจะเป็นคำกลอน กล่าวหุนใจให้มีชีวิตที่เป็นแสงสว่างแก่คนอื่น และคัดเลือกที่ดีที่สุดเป็นคติประจำห้องเรียนหรือเขียนใส่กระดาษติดไว้ที่ห้องเรียนได้ คริสเตียนบางคนคิดว่า “ถ้าฉันอยู่ในสถานการณ์ที่ต่างกว่านี้ ฉันจะเป็นพยานที่ดีได้” ความคิดเช่นนี้ไม่ใช่ความคิดของพระเจ้า พระองค์ประสงค์ให้เราเป็นพยาน ในที่ที่เราอยู่พระประสงค์ของพระองค์คือ

“เพื่อท่านทั้งหลาย จะไม่ถูกติเตียนและไม่มีความผิด

เป็นบุตรที่ปราศจากตำหนิของพระเจ้า ในท่ามกลางวงศ์พันธุ์

ที่คดโกงและวิปลาส” (ฟิลิปปี 2:15-16)

เราอาจเป็นคริสเตียนคนเดียวในครอบครัวที่ทำงาน หรือในโรงเรียน สิ่งนี้ควรเป็นเหตุให้เรายิ่งกระตือรือร้นในการเป็นพยานมากขึ้น พระเจ้าทรงจัดเราไว้ในสถานการณ์เช่นนี้ ทูลขอกำลังแห่งชัยชนะของพระเจ้า ช่วยเราให้เข้มแข็งขอการช่วยเหลือ การอัศจรรย์จากพระเจ้าให้ปรากฏในที่ที่เราอยู่นั้น

กิจกรรม

อภิปราย

ให้คนหนึ่งอ่านฟิลิปปี 2:15

ช่วยกันอภิปรายในหัวข้อ

“เราจะดำเนินชีวิตคริสเตียนให้เป็นแสงสว่างท่ามกลางผู้ไม่เชื่อได้อย่างไร ? ”

5. ส่องสว่างโดยการเป็นแบบอย่าง มัทธิว 5:13

เมื่อก้าวถึงเกลือ เรามักคิดถึงประโยชน์ของมัน คือการนำมาปรุงรสอาหารเป็นการเพิ่มรสชาติให้อาหาร พระเยซูคริสต์ตรัสกับสาวกของพระองค์ว่า พวกเขามีอิทธิพลต่อสังคมโลกนี้ได้ โดยสำแดงชีวิตตามคำตรัสของพระองค์ที่ว่า “ท่านทั้งหลายเป็นเกลือแห่งแผ่นดินโลก ”มัทธิว 5:13 พระองค์ทรงย้ำเตือนว่า ถ้าเกลือหมดรสเค็มแล้วก็จะหาค่าไม่ได้ เหล่าสาวกเข้าใจคำตรัสนี้ดี เพราะเกลือที่ทะเลตายนั้นเป็นเกลือที่ได้จากชั้นหิน ซึ่งมีสิ่งสกปรกต่าง ๆ เจือปนหรืออาจเกิดการเปลี่ยนแปลงทางเคมีจนไม่สามารถนำเกลือที่นั่นมาปรุงอาหารได้ ถ้าเราปรุงอาหารโดยไม่ใส่เกลือหรือน้ำปลาเลย อาหารนั้นก็จะมีจืดชืดไม่มีรสชาติ

คำถาม ที่น่าคิดคือ “อะไรทำให้คริสเตียนเป็นเกลือแห่งแผ่นดิน ”

“พระเยซูคริสต์” นอกจากพระองค์แล้วชีวิตของเราก็ไร้ความหมายจืดชืดไม่มีรสชาติ พระองค์ทรงทำให้ชีวิตเรามีรสชาติ เป็นรสชาติที่จะทำให้คนเป็นอันมากมาหาพระเยซูคริสต์

การนำไปใช้

อย่ากลัวที่จะต้องดำเนินชีวิตแตกต่างจากคนอื่น ๆ ในสังคมที่ไม่เชื่อพระเจ้า เพราะความแตกต่างนั้นจะบอกถึงแบบอย่างการเป็นคริสเตียนซึ่งจะเป็นเหตุกระตุ้นให้คนอื่นอยากรู้ว่า อะไรเป็นเหตุทำให้คริสเตียนแตกต่างจากคนอื่น ถ้าเราไม่ระวังการดำเนินชีวิตอย่างบริสุทธิ์จะลุ่มอล่วยกับความผิดบาป โดยเฉพาะเมื่อต้องอยู่ในสังคมที่เต็มไปด้วยการบวชารูปเคารพและสิ่งนี้จะเป็นเหตุให้เราไม่สามารถแยกความคิดทัศนคติที่ถูกต้องได้โดยไม่รู้ตัว

พระเยซูคริสต์ได้เปรียบชีวิตของเราเป็นตะเกียง เพื่อจะได้ส่องสว่างให้คนอื่นเห็นชีวิตพระคริสต์ในชีวิตเรา ดังนั้นถ้าตอนนี้น้ำมันในตะเกียงของเราหมด เราควรจะขอการเติมจากพระเจ้าให้เต็ม เพื่อเราจะสามารถส่องสว่างอย่างมีคุณภาพและชื่นชมยินดีเสมอ

กิจกรรม อธิษฐาน ครุณาการอธิษฐาน โดยคิดถึงสภาพแวดล้อมส่วนตัวของแต่ละคนที่กำลังเผชิญอยู่ หนุนใจให้สู้หรือให้เปลี่ยนท่าที

บทที่ 7 พระเยซูคริสต์

เป้าหมาย

ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าแก่นแท้ของชีวิตคือพระเยซูคริสต์ผู้นำความรอดมา

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 16 :16 มาระโก 14 :61-64 ยอห์น 1:1-4,10:30,14:6 กิจการ 4:12 ฟิลิปปี 2:5-10

ข้อท่องจำ

“ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดได้

ไม่ทรงโปรดให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วใต้ฟ้า ” กิจการ 4:12

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม

ครูเขียนหัวข้อข้างล่างนี้ไว้บนกระดานหรือเขียนใส่กระดาษโปสเตอร์ติดบอร์ดก็ได้

1. พระเยซูทรงรับสภาพเป็นมนุษย์
2. ทรงแสวงหาและคบกับคนที่สังคมรังเกียจ
3. ทรงยอมเสียสละชีวิตบนไม้กางเขนจนถึงความมรณา

วันหนึ่งวัยรุ่น 5-6 คน สนทนากันถึงเรื่องความสนใจของตน ปัญญาเป็นคริสเตียนคนเดียวในกลุ่ม หลังจากเพื่อนๆ บอกว่าตนสนใจความสำเร็จ ความรัก การศึกษา หรือความร่ำรวย แต่ปัญญาได้บอกเพื่อนๆ ว่า เขาเองเห็นว่าองค์พระเยซูคริสต์เป็นผู้ที่มีความสำคัญต่อ เขามากที่สุด หลังจากนั้นเพื่อนๆ จึงตั้งคำถามต่อไปด้วยความอยากรู้ว่า พระองค์มีความสำคัญต่อชีวิตของปัญญาอย่างไร การเริ่มต้นพูดถึงพระเยซูคริสต์เพียงประโยคเดียวสามารถที่จะนำเข้าสู่การเป็นพยานได้

บุคคลที่เคยสัมผัสกับความรักของพระเยซูคริสต์จะเป็นผู้ที่สามารถแนะนำคนอื่น ๆ ให้รู้จักพระองค์ด้วย แต่ขณะเดียวกันเราควรต้องรู้พื้นฐาน ที่พระคัมภีร์กล่าวถึงพระเยซูคริสต์อย่างชัดเจน อีกประการหนึ่ง เราต้องยอมรับว่ามีคำถามมากมายในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวกับพระเยซูและเราไม่สามารถตอบได้ แต่ไม่ต้องกลัวที่จะตอบไม่ได้ เพราะพระเจ้าจะประทานสติปัญญาแก่เราที่จะสามารถตอบคำถามคนอื่น

ศึกษาพระคัมภีร์

1. พระเยซูคริสต์คือผู้ใด ? มัทธิว 16:16 มาระโก 14:61-64 ยอห์น 1:1-4 ,10:30

- พระเยซูคริสต์คือใคร ?
- ทำไมฉันต้องติดตามพระองค์ ?
- พระองค์มีสิทธิอำนาจอะไรที่ฉันต้องเชื่อสัตย์จงรักภักดีต่อพระองค์ ?

คำถามเหล่านี้ ตอบได้ด้วยคำตอบเพียงข้อเดียว คือ “พระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า พระผู้สร้าง ผู้ทรงครอบครองจักรวาล” สิ่งที่น่าอัศจรรย์ที่พระองค์ให้เราตัดสินใจก็คือว่า พระองค์ให้สิทธิเสรีภาพแก่เราว่าจะเลือกปฏิบัติพระองค์หรือไม่? ความจริงที่พิสูจน์ว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าคือ

- ก. พระองค์ไม่กระทำความบาปและไม่ได้ตรัสคำเท็จเลย (1เปโตร2:22)
- ข. พระองค์ทรงมีลักษณะที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายจิตใจและจิตวิญญาณ (ลูกา2:52)
- ค. พระองค์ทรงมีฤทธิ์อำนาจเหนือธรรมชาติ (มัทธิว 8:26-27)
- ง. พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย (ลูกา 24 :46 มาระโก 16:14 ยอห์น 20:20 มัทธิว 28:7)
- จ. พระองค์ทรงมีอิทธิพลต่อชีวิตของมนุษย์จนกระทั่งทุกวันนี้ (มัทธิว 28:20)

นอกจากนั้นแล้ว

- มัทธิว 16:16 สาวกที่ติดตามพระองค์รู้และยอมรับว่าพระองค์ทรงเป็นพระคริสต์พระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่
- ยอห์น 10:36 พระเยซูคริสต์ประกาศว่าพระองค์เองเป็นพระเจ้า
ขณะที่พระองค์ดำรงพระชนม์ชีพอยู่ในโลกนี้ทรงประกาศพระองค์เองว่า เป็นพระเจ้าและเป็นความจริงแน่นอน ไม่เช่นนั้นแล้ว...

1. พระองค์คงเป็นบ้า

เราคงเคยได้ยินคนทีกล่าวว่า ตนเองเป็นพระเจ้าหรือคิดว่าตนเองเป็นบุคคลสำคัญ ๆ ในประวัติศาสตร์ ผลที่สุดคนเหล่านั้นต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลประสาท แต่สำหรับพระเยซูคริสต์ เราไม่เคยพบว่าพระองค์มีความคิดผิดปกติหรือพฤติกรรมผิดประหลาดเลย กิจการที่พระองค์ทรงกระทำก็คือ การรับใช้ผู้อื่น ดังนั้นการประกาศของพระองค์จึงเป็นความจริง

2. พระองค์โกหก

ไม่มีเหตุผลอะไรที่ต้องโกหกเรื่องนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งทรงทราบว่า การโกหก เช่นนี้จะนำไปสู่ความตาย ถ้าพระองค์โกหก เช่นนี้จะนำไปสู่ความตาย ถ้าพระองค์โกหกคำสอนของพระองค์ทั้งหมดก็เชื่อไม่ได้ และคนทั้งหลายจะไม่ยกย่องพระองค์ว่าเป็น “บรมครู” อย่างแน่นอน แต่กาลเวลาได้พิสูจน์แล้วว่า คำสอนและแบบอย่างของพระองค์เป็นสัจจนมที่แท้จริง

พระเยซูคริสต์ ผู้ทรงรับสภาพมนุษย์นั้นแท้จริงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ได้ทรง
สำแดงพระลักษณะของพระเจ้าให้เห็นอย่างชัดเจนแล้ว

2. พระราชกิจแห่งความรัก

ฟิลิปปี 2:5-10 ชีวิตของพระเยซูคริสต์นั้นเป็นแบบอย่างโดยสมบูรณ์ที่สุดในการสำแดงความรักต่อมนุษย์
โลก เราจะเห็นได้จาก

ก. ทรงสละใจรับสภาพเป็นมนุษย์เป่าโลกถ้วนในฟิลิปปีว่า

“ผู้ทรงสภาพของพระเจ้า แต่มิได้ทรงถือว่า การเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นสิ่งที่ต้องยึดถือ

แต่ได้กลับทรงสละและทรงรักสภาพทาส ทรงถือกำเนิดเป็นมนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏพระองค์

ในสภาพมนุษย์แล้ว พระองค์ก็ถ่อมพระองค์ลง ยอมเชื่อฟังจนถึงความมรณากระทั่งความมรณาที่

กางเขน ”ฟิลิปปี 2:6-8

ถึงแม้พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าแต่พระองค์ทรงยอมที่จะเป็นมนุษย์ พระองค์ได้ถ่อมใจลงที่จะเป็นคน
ธรรมดาเหมือนคนอื่นทั่วไป ยกเว้นไม่มีความบาป พระองค์ไม่ได้ถือว่าพระองค์มีสิทธิอำนาจหรือยกตัวเองว่า
เป็นบุตรของพระเจ้า แต่พระองค์ได้ใช้ชีวิตเป็นผู้ปรนนิบัติผู้อื่น จนกระทั่งพระองค์ถูกตรึงบนไม้กางเขน โดย
ปราศจากความผิด พระองค์เสียดสละด้วยความรักเพื่อช่วยให้มนุษย์รับความรอดพ้นบาปทั้งสิ้น

ข. ความรักที่ให้แก่ทุกคน

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่สังคมไม่ชอบและไม่ยอมคบด้วยเช่น คนเก็บภาษี คนล่วงประเวณี คนทุพพลภาพ
คนขัดสนต้องการความช่วยเหลือ คนเหล่านี้ถูกมองข้ามแต่พระเยซูคริสต์ทรงรักเอาใจใส่ ถ้าเจ็บป่วยฝ่ายกายทรง
รักษา ถ้าเขาทำบาปพระองค์ทรงยกโทษให้หนุนใจว่า อย่าทำผิดอีกสอนให้เริ่มต้นใหม่

ค. รักจนยอมตายบนไม้กางเขน

ความบาปได้ครอบคลุมชีวิต จนทำให้เราเป็นคนหมดหวัง ถูกตัดขาดจากพระเจ้าแต่พระเยซูคริสต์รักเรา
จนกระทั่งยอมสละพระชนม์ของพระองค์เพื่อเราให้พ้นความตาม

กิจกรรม

ศึกษาพระคัมภีร์

ครูให้ข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ แก่ทุกคนโดยให้อ่านอย่างชัดเจนในห้องเรียน หลังจากนั้นให้อภิปรายว่า แต่ละข้อนั้นกล่าวถึงความรักของพระเยซูคริสต์ไว้อย่างไรบ้าง ?

1. ยอห์น 3:16
2. ฟิลิปปี 2:6-7
3. มาระโก 8:1-3
4. มัทธิว 8:5-7
5. มัทธิว 8:23-26
6. มัทธิว 14:14
7. มาระโก 10:13-14
8. ยอห์น 8:3-11

3. ทางเดียว

ยอห์น 14:6 กิจการ 4:12 คนจำนวนมากคิดว่าศาสนาเป็นเรื่องของการทำความดีเท่านั้น เมื่อคนตั้งใจทำความดี ก็ไม่จำเป็นต้องยึดถือหรือเอาใจใส่ แต่สำหรับคริสเตียนเรารู้ว่ามี “ทางเดียว” เท่านั้น ที่จะรอดได้ (ให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่าน ยอห์น 14:6) เราต้องระลึกไว้เสมอว่า “พระเยซูคริสต์” เป็นทางเดียวเท่านั้นที่จะนำเราสู่สวรรค์ได้

“ในผู้อื่นความรอดไม่มีเลย ด้วยว่านามอื่นซึ่งให้เราทั้งหลายรอดนั้นไม่ทรงโปรด

ให้มีในท่ามกลางมนุษย์ทั่วได้ฟ้า” กิจการ 4:12

จุดที่ทำให้คริสเตียนแตกต่างจากศาสนาอื่น ๆ คือ ไม่มีศาสนาใดกล่าวถึง “พระเจ้าผู้ช่วย” ทุกศาสนา กล่าวถึง “วิธี” “สิ่งที่ต้องทำ” เพื่อจะรอดได้ แต่สำหรับคริสเตียนพระเยซูคริสต์ได้นำความรอดมาให้เปล่า ๆ เราสามารถรับความรอดนี้ได้ เพียงแต่

1. สำนึกความผิดบาปและกลับใจใหม่มาหาพระเจ้า
2. สมัยครใจและเลือกที่จะเชื่อพระเยซูคริสต์
3. รับเชิญพระเยซูคริสต์ให้เข้ามาอยู่ในชีวิต

ไม่ต้องทำอะไร เพียงแต่ตัดสินใจเท่านั้นก็จะรับความรอดได้ หลายคนไม่เชื่อเพราะเป็นการง่ายเกินไปเขาไม่เชื่อ “ความรอดเป็นของประทานที่พระเจ้าให้เปล่า ๆ” ความรอดที่พระเยซูคริสต์ทรง

นำมาประทานให้ด้วยพระคุณอันอัศจรรย์ พระเยซูคริสต์ผู้เป็นแก่นแท้ของชีวิตเรา (ให้ผู้เรียนคนหนึ่ง
อ่าน เอเฟซัส 2:8-9)

กิจกรรม

การเป็นพยาน ให้ผู้เรียนแต่ละคนเขียนคำพยานส่วนตัวตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ก่อนรู้จักพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง ฉัน.....(เคยเป็นอย่างไร?)
 2. ฉันรู้จักพระเยซูคริสต์อย่างจริงจังเมื่อ.....ทำไม.....
 3. พระเยซูคริสต์ทรงกระทำ (อะไรบ้างในชีวิตฉัน)
- (ถ้ามีผู้เรียนที่ไม่สามารถเขียนได้หรือไม่แน่ใจครูต้องช่วยหาสาเหตุและช่วยให้เขาแน่ใจ)

การนำไปใช้

คนรอบตัวเรากำลังพยายามแสวงหาคำตอบของชีวิต ปัญหาความเหงา ความกลัว การทดลอง ความ
กดดัน ความรู้สึกผิด แต่เขาไม่พบ มีผู้เดียวเท่านั้นที่ตอบปัญหาของทุกคนได้ (พระเยซูคริสต์) ดังนั้นคำพยาน
ของคริสเตียนสามารถนำคนมาถึงพระองค์ได้

“... ขอเชิญมาฟังและข้าพเจ้าจะบอกถึงว่าพระองค์ได้ทรงกระทำอะไรแก่ข้าพเจ้าบ้าง ” สดุดี 66:16

มีใครไหนที่ต้องการรู้จักพระเยซูคริสต์เราเอง หรือเพื่อน หรือญาติของเรา เรายินดีจะเป็นเพื่อน เป็นพยานแก่
คนเหล่านั้น ให้รู้จักพระเยซูคริสต์หรือ ก่อนเป็นพยานแก่คนอื่นเราเองแน่ใจว่า พระเยซูคริสต์ทรงสถิตอยู่ใน
ชีวิตของเราแล้วหรือยัง ถ้าแน่ใจแล้วเราจะสามารถเป็นพยานได้ในทุกแห่งที่เราไป

บทที่ 8 แบบอย่างการเป็นพยาน

เป้าหมาย

ให้ทุกคนเห็นแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ในการเป็นพยานนำคนมาถึงความรอด

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 19:16-30, 23:1-36 ลูกา 19:2-10 ยอห์น 4:1-42

ข้อท่องจำ

“เพราะบุตรมนุษย์ได้มา เพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปนั้นให้รอด” ลูกา 19:10

กิจกรรม

การระดมความคิด

คำถาม (แสดงความคิดเห็น) อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้คริสเตียนไม่สามารถเป็นพยานให้แก่คนที่เขารู้จักได้? และอย่าลืมข้อที่ว่า “เพราะคริสเตียนไม่รู้จักรหัสการเข้าถึงบุคคลนั้นเป็นส่วนตัว” มีหนังสือจำนวนมากมาเสนอวิธีการต่าง ๆ เกี่ยวกับการเป็นพยานและการประกาศ แต่เราต้องไม่ลืมว่า “พระคัมภีร์” นั้นเป็นคู่มือที่ดีที่สุด เพราะพระเยซูคริสต์ทรงเป็นแบบอย่างในการพบปะกับคนอื่น ๆ ตัวอย่างที่ทรงกระทำนั้นมีคุณค่า ทรงปฏิบัติต่อคนอื่น ๆ เป็นรายบุคคลตามความต้องการเราต้องฉลาดในการเลียนแบบพระองค์หาวิธีการเสนอพระกิตติคุณให้คนอื่นเข้าใจได้อย่างเหมาะสม

การเป็นพยานต้องหลีกเลี่ยงสิ่งต่อไปนี้

1. การอวดตัวเองว่าดีกว่าผู้ฟัง (ชอบธรรมกว่า)
2. ตัดสินกล่าวโทษการดำเนินชีวิตของผู้อื่น
3. โต้เถียง ความแตกต่างของหลักข้อเชื่อ
4. ผูกขาดการพูดฝ่ายเดียว
5. สร้างความกดดันหรือบีบบังคับผู้ฟัง
6. หลีกเลี่ยงการโต้เถียงเกี่ยวกับศาสนาใครดีกว่ากัน (อาจจะมีความคิดเห็นอย่างอื่นอีกสามารถเพิ่มเติมได้)

อารมณ์และการตอบสนองของผู้ฟังคำพยานนั้นจะแตกต่างกัน แต่ความรู้สึกของพระเยซูนั้นมีเพียงประการเดียวคือ “รัก” และสุดยอดของความสุภาพความยินดีของพระองค์คือ การนำคนกลับมาคืนดีมีสัมพันธ์กับพระเจ้าดั้งเดิม คนที่ฟังพระองค์สามารถสัมผัสได้ถึงความรักชนิดนี้ เราจึงต้องสำแดงความรักเช่นนี้ต่อคนที่เราเป็นพยานด้วย

ศึกษาพระคัมภีร์

ให้ผู้เรียน 3 คน

คนหนึ่ง แสดงบทบาทของสัคเคียส และอีกคนหนึ่ง แสดงบทบาทของพระเยซู

คนที่ 3 เป็นผู้อ่านบทบรรยายจาก ลูคา 19:2-10

1. พระเยซูคริสต์ทรงรู้จักสภาพแท้ของมนุษย์ ลูคา 19:2-10

คนจำนวนมากบ่นว่าพระเยซูทรงเป็นเพื่อนกับคนบาปอย่างสัคเคียส ทำไมพวกเขาพยายามจะบอกพระองค์ว่า สัคเคียสเป็นคนบาปหนา แต่พระเยซูคริสต์ไม่ได้ใส่พระทัย ไม่วิตกว่าคนอื่นเห็นพระองค์อยู่กับคนบาป พระองค์ทรงรู้แน่ชัดว่า พระคุณและความรักของพระเจ้านั้นมีมากพอสำหรับคนบาป

“เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้มา เพื่อจะเที่ยวหาและช่วยผู้ที่หลงหายไปให้รอด” ลูคา 19:10

เมื่อพระเยซูคริสต์เห็นสัคเคียส พระองค์ไม่เพียง แต่เห็นเขาเป็นคนเก็บภาษี แต่ทรงมองลึกลงไปเห็นชายคนหนึ่งเหงาหงอย ไม่มีเพื่อน ผู้ยินดีเสียเกียรติ (ปีนต้นไม้) เพียงเพื่อต้องการเห็นพระเยซูคริสต์เพียงชั่วครู่เท่านั้น ผู้ยินดีตอบสนองความเมตตาของพระองค์

พระเจ้าสามารถประทานความรักเช่นนี้เพื่อเราจะเข้าใจผู้อื่น ในสภาพที่เขาเป็นอยู่ได้มนุษย์ทุกคนเป็นผู้มีคุณค่าในสายพระเนตรของพระเยซูคริสต์ เราควรให้ความสนใจในตัวบุคคล แม้จะไม่เห็นด้วยกับวิธีการดำเนินชีวิตของเขาก็ตาม พระเยซูคริสต์ไม่ได้เริ่มต้นสนทนากับสัคเคียสถึงปัญหาศาสนา ศาสตร์ หรือเรื่องศีลธรรมจรรยา แต่พระองค์ทรงให้ความเป็นมิตรที่ดีที่จะคบหาเขา เป็นเพื่อนกับเขาโดยการเข้าไปพักและรับประทานอาหารกับสัคเคียส ความรักของพระเยซูที่มีต่อสัคเคียส ทำให้เขาสำนึกในความผิด และได้เปลี่ยนแปลงชีวิตใหม่เขาได้ตัดสินใจในการคืนเงินให้แก่คนที่เขาโกงมาและจะบริจาคเงินให้แก่คนยากจนด้วย พระเยซูคริสต์สามารถเปลี่ยนท่าที ทศนคติของสัคเคียสที่มีต่อเงินทองและต่อคนอื่น ๆ ได้

บางครั้งเราคิดว่าการเป็นพยานคือ การต้องเทศนา ซึ่งเป็นการทำให้งานยากขึ้นโดยไม่จำเป็น เราสามารถใช้คำพูดที่ธรรมดา ๆ และชีวิตประจำวันของเราในการเป็นพยานได้ เราสามารถทำแบบพระเยซูคริสต์ แสดงความสนใจและความเป็นมิตรเราก็สามารถเป็นพยานนำพระกิตติคุณสู่คนอื่นได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2. พระเยซูคริสต์ทรงทราบความต้องการของมนุษย์ ยอห์น 4:1-42

ในยอห์น 4:1-42 จะเห็นการเป็นพยานแบบง่าย ๆ อีกตอนหนึ่งจะพบว่าพระเยซูคริสต์ สนทนากับหญิงสะมาเรีย ตามปกติ “รับบี”(อาจารย์)หรือชาวยิว จะไม่สนทนากับผู้หญิงเลยเพราะจะทำให้เป็นมลทิน และยิ่งกว่านั้นชาวยิวรังเกียจไม่ยอมติดต่อกับชาวสะมาเรียอย่างเด็ดขาด เพราะแม้ทั้งยิวและชาวสะมาเรียจะนับถือบัญญัติของโมเสสเหมือนกัน แต่ชาวสะมาเรียก็ได้สร้างวิหารของตนบนเขาเกราซินเพื่อนมัสการ ซึ่งเป็นการแยกออกจากพระวิหารในกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อหญิง

สะมาเรียพูดถึงสถานที่ที่ใช้ในการนมัสการ แทนที่พระเยซูคริสต์จะพูดเรื่องนี้ด้วย พระองค์กลับพูดถึงการนมัสการที่แท้จริง

“พระเจ้าทรงเป็นพระวิญญาณ และผู้ที่นมัสการพระองค์ต้องนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง ” ยอห์น 4:24

กิจกรรม

อภิปราย

คำถาม “การนมัสการด้วยจิตวิญญาณและความจริง หมายถึงอะไร ?”

(ให้ผู้เรียนอ่านข้อนี้จากพระคัมภีร์ หลายฉบับที่แปลต่างกัน)

จุดบอดประการหนึ่งของการเป็นพยานคือ การเริ่มต้นด้วยการถกเถียงข้อแตกต่างของศาสนาซึ่งทำให้การเป็นพยานนั้นยากขึ้น จากเรื่องของหญิงสะมาเรีย เราจะเห็นว่าพระเยซูคริสต์สนใจและตั้งคำถามง่าย ๆ ทรงสุภาพอ่อนโยน และเห็นความกระหายฝ่ายวิญญาณที่หญิงนั้นต้องการ “น้ำพุแห่งชีวิต” พระองค์จึงทรงสำแดงความเป็นพระเจ้าแก่หญิงนั้น และหญิงผู้นั้นเป็นกุญแจสำคัญที่ประกาศข่าวดีไปให้คนทั่วทั้งเมืองนั้น

3. พระเยซูคริสต์ทรงเชิญให้มนุษย์ตัดสินใจ มัทธิว 19:16-23

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้อ่านพระคัมภีร์สลับกัน โดยกลุ่มแรกอ่าน

พระคำรัสของพระเยซูอีกกลุ่มหนึ่งอ่านคำพูดของเศรษฐีหนุ่ม (มัทธิว 19:16-23)

พระเยซูคริสต์ทรงพบกับเศรษฐีหนุ่มโดยไม่คาดคิดมาก่อน ชายหนุ่มผู้รู้พระคัมภีร์ดีรักษาพระบัญญัติ มีชีวิตดีพร้อม แต่ไม่รู้ว่ายังมีบางอย่างขาดหายไป ไม่มีสันติสุขที่แท้จริง เหมือนกับคริสเตียนหรือคนอื่น ๆ จำนวนมากแต่พระเยซูคริสต์ ไม่ทรงพอพระทัยแต่เพียงเท่านั้นพระองค์ได้ทำทนายให้เขาถวายเป็นชีวิตและทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด

“พระเยซูตรัสกับเขาว่า ถ้าท่านปรารถนาจะเป็นผู้ทำจนครบถ้วน

จงไปขายบรรดาสิ่งของที่ท่านมีอยู่แจกจ่ายแก่คนอนาถา แล้วท่านจะมีทรัพย์สินสมบัติในสวรรค์

แล้วจงตามเรามาและเป็นสาวกของเรา ” (มัทธิว 19:21)

เศรษฐีหนุ่มไม่ทำตาม แต่รักสมบัติและเลือกที่จะมั่งมีในโลกนี้ เขากลับไปด้วยความว่างเปล่าเหงา เศร้า พระเยซูไม่ได้ทรงพยายามยับยั้งหรือเปลี่ยนใจเขา พระองค์ทรงให้อิสระแก่ทุกคนที่จะเลือกว่าจะติดตามใคร นับเป็นเรื่องน่าเศร้าใจมากที่ไม่ใช่ทุกคนเมื่อได้ยินพระกิตติคุณแล้วจะกลับใจ จำไว้เสมอว่าพระเจ้าไม่ทรงบังคับใครให้ปรนนิบัติพระองค์

กิจกรรม

เขียนบนกระดานขอให้พิจารณาวิธีการต่อไปนี้ ในการใช้เป็นพยาน

1. สร้างมิตรภาพ
2. อธิษฐานไม่หยุด
3. ไม่บีบบังคับใคร
4. พูดถึงสาระที่แท้จริง
5. ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำ

ในการเสนอพระกิตติคุณ เราเพียงแต่รักษามิตรภาพให้ความสนใจตัวบุคคล ไม่บีบบังคับใครให้รับเชื่อ แต่อย่าท้อใจ ถ้าเขาไม่ตอบสนองปล่อยให้เป็นที่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

การนำไปใช้

การนำคนมารู้จักพระเยซูคริสต์เป็นประสบการณ์ที่น่าตื่นเต้นเพียงไร ครูควรเน้นหนักใจให้ทุกคนจดจำข้อพระคัมภีร์บางข้อเป็นพิเศษเพื่อเขาท่องได้คือ

โรม 3:23,6:23

ยอห์น 1:12,3:16,6:47

โรม 10:9-10

1ยอห์น 1:9

เอเฟซัส 2:8-9

อาจจะให้เขาทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นใต้ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ และโดยเฉพาะ โรม 3:23 อาจจะเขียนไว้ที่ปกหน้าของพระคัมภีร์ เมื่อมีบางคนพร้อมจะรับเชื่อ เราจะทำอะไรต่อไปนี้

1. นำเขาอธิษฐานต้อนรับพระเยซูคริสต์ เป็นการส่วนตัวสั้น ๆ
2. ในการอธิษฐานนั้น ต้องนำเขาในการสารภาพความบาป ยอมรับว่าตนเองเป็นคนบาป ขอบคุณพระเจ้าสำหรับความรอด ยอมรับว่าพระเยซูเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าโดยการอธิษฐานตามที่ละประโยค

บทที่ 9 งานเร่งด่วน

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเป็นพยานให้ถือเป็นการงานด่วนที่จะต้องเร่งทำในทุกโอกาส

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 16:26 มาระโก 16:15 ลูคา 10:2 ยอห์น 4:35,9:4 ฮีบรู 3:13 ยากอบ 4:14

ข้อท่องจำ

“เราต้องทำพระราชกิจของพระองค์ผู้ทรงใช้เรามาเมื่อยังวันอยู่
เมื่อถึงกลางคืนไม่มีผู้ใดทำงานได้” ยอห์น 9:4

เข้าสู่บทเรียน

การผัดวันประกันพรุ่ง เป็นข้อบกพร่องอย่างหนึ่งของมนุษย์ เกิดขึ้นเสมอจนกระทั่งเกือบกลายเป็นความเคยชิน จนมีสำนวนพูดคิดปากว่า “อะไรที่สามารถเลื่อนไปทำพรุ่งนี้ได้ก็ไม่จำเป็นต้องทำวันนี้” เรามักมีข้อแก้ตัวมากมายที่ไม่ทำการบ้าน หรือไม่ได้ลงมือทำการงานที่ควรจะทำ การผัดวันประกันพรุ่งเป็นศัตรูตัวร้ายของการประกาศพระกิตติคุณ และการเป็นพยานของคริสเตียน เรามักจะคิดว่า

“รอให้อายุมากกว่านี้ มีฐานะน้อยกว่านี้หรือ รอให้สะดวกกว่านี้
หรือมันใจมากกว่านี้แล้วฉันจะเป็นพยาน ”

เราอาจจะรอเวลา “สะดวก” โดยลืมคิดว่าเวลาที่สะดวกที่สุดก็คือ “เดี๋ยวนี้” เพราะพรุ่งนี้โอกาสอาจหมดแล้ว

ศึกษาพระคัมภีร์

กิจกรรม

ฉันทิภาพ

นำหนังสือพิมพ์ วารสาร กรรไกร กาว กระดาษแข็ง เข้ามาในชั้นเรียน
ให้แต่ละคนเลือกข่าวเกี่ยวกับสภาพของสงครามหรือข่าวเกี่ยวกับปัญหาสังคม
ให้ตัดข่าวนั้นฉันทิกลางกระดาษแข็งและติดไว้ที่ห้องเรียน

1. ธุระด่วนที่ต้องทำ

มาระโก 16:15 ยอห์น 4:35,9:4 ฮีบรู 3:13 ยอห์น 4:14

เมื่อเราฟังข่าวหรืออ่านหนังสือพิมพ์ เราจะพบข่าวอันน่ากลัว เกี่ยวกับสถานการณ์อันเลวร้ายของโลกนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพสังคมที่กระทบกระเทือนต่อการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น นอกจากกำลังที่พระเจ้า

ประทานให้แล้วเราไม่มีความหวังอันใดเลย คริสเตียนจำนวนมากถอยหลบตัวเองเข้าไปในคริสตจักรที่ปลอดภัยมั่นคง แต่ในฐานะที่เราเป็นเกลือตามที่พระเยซูคริสต์ทรงตรัสใน มัทธิว 5:13 นั้น เราไม่สามารถจะอยู่ในขวด ในที่เก็บเกลือเท่านั้นได้งานของเราในฐานะคริสเตียนคือ การเป็นประโยชน์ต่อสังคมรอบตัวเรา เราต้องพร้อมเผชิญกับสังคม แต่ไม่ใช่เข้าไปอยู่ใต้อิทธิพลของสังคมแต่เข้าไปเพื่อฉายแสงส่องสว่างในความมืด ในชีวิตของพระเยซูคริสต์นั้นทรงเห็นว่า การเป็นพยานเป็นฐานะเร่งด่วนที่สุด พระองค์ไม่เคยลืมเหตุผลของการเสด็จเข้ามาในโลกนี้ เช่นเดียวกันเราต้องไม่ลืมจุดประสงค์ของเราด้วย

มีเหตุผลหลายประการ ทำให้เราเห็นว่าต้องรีบประกาศความจริงของพระเจ้าออกไปให้ทันเวลา

1. พระเจ้าได้สั่งให้เราเป็นพยาน มาระโก 16:15
2. เวลาที่ดีที่สุดนั้นสั้นนัก ยอห์น 9:4 เมื่อถึงกลางคืนไม่มีผู้ใดทำงานได้
3. ชีวิตมนุษย์นั้นไม่แน่นอน (ให้คนหนึ่งอ่าน ยอห์น 4:14) ชีวิตวัยรุ่นผ่านไปอย่างรวดเร็ว อุบัติเหตุและความเจ็บป่วยเกิดขึ้นได้กับคนทุกวัย
4. ถึงเวลาแล้ว ยอห์น 4:35

ทุกวันนี้วัยรุ่นต้องตกอยู่ในปัญหา ความกดดันต่าง ๆ มากมาย บ้านแตกเหงา โศกเศร้า ตั้งครรภ์ที่ไม่ต้องการก่อนแต่งงาน ช่องว่างระหว่างวัย ความไม่เคารพพ่อแม่ การทำร้ายพ่อแม่ คำตอบของปัญหาเหล่านี้ไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยยาเสพติด เหล้า ไสยศาสตร์ มีแต่พระเยซูคริสต์เท่านั้นที่เป็นคำตอบของปัญหาเหล่านี้ได้

5. เวลากำลังผ่านไป (ให้ผู้เรียนคนหนึ่ง อ่าน ฮีบรู 3:13) ผู้ที่ไม่มีพระเยซูคริสต์ ชีวิตที่ยืนยาวก็ยังมีปัญหาภาระหนักทับถมเข้ามาเรื่อยๆ

2. มนุษย์...ผู้ล้ำค่า มัทธิว 16:26

พระเยซูคริสต์ทรงเห็นว่า มนุษย์เป็นส่วนสำคัญที่สุดในโลกนี้

“เพราะถ้าผู้ใดได้สิ่งของสิ้นทั้งโลก แต่ต้องเสียชีวิตตน

ผู้นั้นจะได้ประโยชน์อะไร หรือผู้นั้นจะเอาอะไรไป

แลกชีวิตตนกลับคืนมา ” มัทธิว 16:26

พระเยซูคริสต์ทรงเข้าใจถึงความกลัวความล้มเหลว ความอ่อนแอของมนุษย์ แต่พระองค์ก็ยังทรงรัก ทำการรักษา ยกโทษและทรงสอนการดำเนินชีวิตอย่างถูกต้อง ความรักของพระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างถูกต้อง ความรักของพระเยซูคริสต์เป็นแบบอย่างความรักสำหรับเราพระองค์ทรงเห็นแต่ละคนมีคุณค่าพอที่จะได้รับความรอด แทนที่จะมองความผิดบาปหรือเห็นเพียงสภาพชั่วเท่านั้น แต่ทรงมองลึกลงไปเห็นความสามารถที่เปลี่ยนแปลงได้ในตัวมนุษย์เช่นกัน เราต้องมีสายตาแบบพระเยซูคริสต์ เห็นเช่นเดียวกับที่พระองค์เห็น เมื่อแอนดรูว์นำซีโมนเปโตรไปพบพระเยซูคริสต์นั้น แอนดรูว์ไม่รู้เลยว่าตนเองกำลังมีส่วนในการสร้างผู้นำคริสตจักรคนสำคัญคนหนึ่งในเวลาต่อมา เราทั้งหลายเป็นหุ้นส่วนของพระเจ้า ในการเปลี่ยนแปลงโลกนี้ซึ่งเป็นงานน่าตื่นเต้นมากเพียงไร

เราต้องไม่ละเลยคนที่ดูเหมือน “ไม่สามารถจะเปลี่ยนได้” เพราะหลายครั้งเราพบว่าคนที่แข็งกระด้าง ไม่น่ารักนั้นได้ซ่อนความเหงา ความเจ็บปวดไว้ภายใน บุคคลเช่นนี้เป็นผู้ต้องการความรักของพระเยซูคริสต์มากกว่าที่เราคิดไม่มีอะไรที่มีค่ามากกว่าจิตวิญญาณของมนุษย์ซึ่งต้องดำรงอยู่บนรันดร์ จงระลึกไว้เสมอว่าเราเองไม่มีอะไรดีเลย นอกจากเป็นคนบาปในสายพระเนตรของพระเจ้า พระคุณของพระเจ้ามีมากเพียงพอสำหรับทุกคน ทรงต้องการชำระเราให้สะอาดและรักษาชีวิตของเรา

“.. พระองค์ไม่ประสงค์ ให้ผู้หนึ่งผู้ใด พินาศเลย
แต่ทรงปรารถนาให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่ ” 2 เปโตร 3:9

3. งานมาก...แต่คนทำน้อย ลูกา 10:2

พระเยซูคริสต์ได้ตรัสว่า “ข่าวที่ต้องเกี่ยวมีมากนักหนา ” เป็นไปได้ที่ว่าขณะที่พระองค์กำลังตรัสประโยคนั้นทรงชี้ไปที่ทุ่งนาข้าวเหลืองอร่ามพร้อมที่จะเกี่ยวได้ โดยการใช้ภาพตัวอย่างนั้น พระองค์ให้ผู้ฟังเห็นภาพของคนจำนวนมากที่ต้องการฟังพระกิตติคุณ พวกเขา กำลังตกอยู่ในอันตราย โดยปราศจากความหวังนอกจากรอคอยใครสักคนที่จะบอกเขาถึงเรื่องความรอด พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ข่าวที่ต้องเกี่ยวนั้นมีมาก แต่คนงานยังน้อยอยู่ ” นักวันประชากรของโลกก็จะยิ่งมากขึ้น ๆ และความบาปก็ยิ่งมากขึ้นด้วยและคนส่วนใหญ่ปฏิเสธเรื่องความรอดของพระเจ้า ขณะเดียวกันมีคนอีกจำนวนมากที่ไม่เคยได้ยินเรื่องของพระเยซูคริสต์หรือบางทีเพื่อนบ้านที่ใกล้ชิดชิดเรามากที่สุด ก็ไม่เคยเอาใจใส่ต่อแผนการแห่งความรอดนี้เลย

ใครจะเป็นผู้นำข่าวความรอดนี้ออกไปสู่ผู้อื่น เขาต้องการคนที่จะบอกว่าพระเยซูคริสต์ทรงห่วงใยเขา เราเองเป็นคนหนึ่งที่พระเยซูคริสต์ทรงต้องการใช้ไป เราเห็นหรือไม่ว่าทุ่งนาเหลืองแล้วต้องการคนช่วย หรือเห็นแล้ว แต่คิดว่ามีคนอื่นออกไปทำงานนี้ได้ ข่าวที่ต้องเกี่ยวมีมากแต่คนงานยังน้อยอยู่ พระเยซูคริสต์ทรงต้องการเรียกเราแต่ละคนให้เป็นคนงานของพระองค์ โดยเป็นพยานแก่คนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเรา

กิจกรรม

คำถามให้ผู้เรียนช่วยกันตอบ

1. เรารู้ได้อย่างไรว่า ผู้ที่ไม่ได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ต้องพินาศชั่วรันดร์ ?
2. ทำไมบางคนปฏิเสธพระเยซูคริสต์ แม้ว่าเขารู้จักพระองค์ดี ?
3. มีวิธีใดบ้างที่อนุชนสามารถใช้ในการเป็นพยานได้อย่างเกิดผล ?
4. ทำไมอนุชนบางคน จึงเกิดความรู้สึกยากลำบากในการดำเนินชีวิตคริสเตียน ?
5. พระคัมภีร์สอนเราอย่างไร เกี่ยวกับความรู้สึกของพระเจ้าต่อคนที่ไม่รอด ?

การนำไปใช้

อนุชนคนหนุ่มสาว ที่ต้องการจะเป็นพยานอย่างแท้จริงจะหาโอกาสเป็นพยานแก่คนทุกคนที่เขาติดต่อด้วยเสมอ เขาจะหาโอกาสเข้าหาเป็นพยาน เข้าถึงความต้องการของคนเหล่านั้น โดยการช่วยเหลือของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราสามารถสร้างสรรค์โอกาสได้ ตัวอย่างเช่น

1. มิตรภาพและรอยยิ้ม จงเป็นคนเริ่มต้นที่จะกล่าวคำว่า “สวัสดี” แสดงความสนใจเอาใจใส่คนรอบ ๆ ตัว
2. เรียนรู้จักการฟังที่ดี การฟังเป็นทักษะอันมีค่าอย่างหนึ่งที่เราควรมี การฟังต้องใช้เวลาและความอดทน การฟังเป็นวิธีเดียวที่เราสามารถรับรู้ปัญหาและความต้องการของแต่ละคนได้เป็นทางที่เราสามารถเสนอพระกิตติคุณอย่างเหมาะสมกับคนอื่นได้
3. การถามคำถาม การถามคำถาม ไม่เพียงแต่เป็นการทำให้เราได้รับข้อมูลเท่านั้นแต่คำถามจะเป็นการช่วยนำการสนทนาไปสู่การเป็นพยานได้ ตัวอย่างเช่น

“คุณเคยคิดอธิษฐานเพื่อปัญหา ของคุณไหม ?
คุณรู้ไหมว่าพระคัมภีร์กล่าวถึงเรื่อง..นี้อย่างไร ?”

4. การเปลี่ยนการนำเข้าสู่หัวข้อใหม่ ๆ จากเรื่องทั่วไปเข้าสู่เรื่องจิตวิญญาณ ดังที่พระเยซูทรงทำเช่น ที่บ่อน้ำในสะมาเรียทรงสนทนาเรื่องน้ำจากบ่อยาโคบแล้วนำเข้าสู่เรื่อง “น้ำแห่งชีวิต ”

วิธีการเช่นนี้ เราสามารถนำไปใช้ได้เกือบทุกสถานการณ์ เพียงแต่เราจะคิดถึงเรื่องพระเยซูคริสต์ใน ชีวิตประจำวันให้มากขึ้นอย่างธรรมชาติและไม่ตึงเครียดเช่น ถ้าเพื่อนคนหนึ่งแสดงความวิตกว่า

AA: “ผมไม่รู้ว่าหลังจากจบการศึกษาแล้ว จะทำงานอะไรดี ?”

BB: “ ผมก็ไม่รู้เหมือนกันนะ ... แต่ผมไม่ห่วงเรื่องนี้เลย ”

AA: “ทำไมคุณไม่ห่วงล่ะ?...พ่อของคุณร่ำรวยหรือ ?”

BB: “ไม่ใช่... แต่ผมมีพระบิดาในสวรรค์ผู้ทรงสัญญาว่าจะดูแลรับผิดชอบสิ่งที่ผมต้องการ ”

จากการสนทนาเช่นนี้ ก็สามารถนำเข้าสู่การเป็นพยานถึงเรื่องความไว้วางใจพระเจ้า เราสามารถสร้างสรรค์ความคิดลักษณะนี้ เริ่มต้นเป็นพยานได้ จะเป็นความสุขยินดีมากสักเท่าใดที่เราจะนำคนมาปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า เริ่มต้นอธิษฐานและคิดถึงการสร้างสรรควิธีการนำเสนอพระกิตติคุณในโอกาสต่าง ๆ

กิจกรรม

ให้แต่ละคนในกลุ่มออกเสียงอธิษฐานกันทีละคน ทูลขอพระเจ้าประทานโอกาสความกล้า สติปัญญา และความรัก ในการที่จะออกไปเป็นพยาน

บทที่ 10 การเลือกอย่างดี

เป้าหมาย

เพื่อให้ทุกคนรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงเลือกเขาและให้เขายอมเชื่อฟังพระเจ้า
โดยการรับใช้อย่างเกิดผล

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 13:35 ยอห์น 15:16,16:23-24,20:21

ข้อท่องจำ

“ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลายและได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ให้ท่านไปเกิดผล และเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่ เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน” ยอห์น 15:16

เข้าสู่บทเรียน

ในชีวิตประจำวันของมนุษย์เรามีบ่อยครั้งที่เราต้องตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้สมกับความปรารถนาของตัวเอง บางครั้งการเลือกของเราก็มีผลกระทบต่อผู้อื่นมากมายทั้งในทางที่ดีและไม่ดี

มีชายหนุ่มคนหนึ่งประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานของเขามาก มีชีวิตและครอบครัวอย่างมีความสุขและอบอุ่น เมื่อถามถึงอดีตของเขา ก็เล่าให้ฟังว่า ตอนเด็กเขาเกิดมาในครอบครัวที่แตกแยกพ่อแม่แยกทางกัน ตัวเขาต้องอาศัยอยู่กับแม่ที่ชุมชนแออัดแห่งหนึ่ง ในชุมชนแออัดแห่งนี้มีสิ่งที่ไม่ดีมากมายเข้ามา เพราะมีคนอาศัยอยู่หลายประเภท เขาได้เลือกที่จะทำในสิ่งที่ดีมากกว่า เพื่อจะทำอนาคตของ เขาให้ดีกว่าพ่อแม่ของเขา คิดว่าสิ่งที่ดีจะเกิดขึ้นและความประพฤติดีจะเกิดขึ้นได้ ถ้าเลือกจะเชื่อฟังในสิ่งที่ดี รู้จักในการคบเพื่อน รู้จักเลือกที่จะอ่านหนังสือ หรือรายการทีวีที่ดีและให้ประโยชน์ หลายคนซึ่งมีอดีตที่โหดร้าย แต่เขายังสามารถเติบโตขึ้นมาเป็นผู้ใหญ่ที่ดีได้

พระเจ้าได้ให้เราเสรีภาพในการตัดสินใจว่า จะเลือกเดินตามทางของพระเจ้าหรือจะเดินตามทางฝ่ายโลกนี้ พระองค์ไม่ได้บังคับใคร แต่พระองค์ปรารถนาจะให้มนุษย์ทุกคนรอดพ้นจากความบาป พระเจ้าได้เลือกเราให้มารับความรอด เพราะพระองค์ทรงรู้ล่วงหน้าว่าเราจะรับเชื่อในพระองค์

ศึกษาพระคัมภีร์

1. พระเยซูทรงเลือกคนงานโดยพระองค์เอง ยอห์น 15:16

เมื่อเราได้ศึกษาในสมัยพระคัมภีร์เดิมเราจะเห็นแผนการทรงเลือกของพระเจ้า โดยพระองค์ ทรงเลือกคนบางคน เพื่อทำงานนั้นให้สำเร็จ ทรงเลือกโนอาห์ให้สร้างเรือ ไซคีเคโอนเลือกคนเพื่อออกไปพิชิต คัศรุ หรือเลือกบางคนเป็นผู้เผยพระวจนะของพระองค์ บางคนสงสัยว่าทำไม พระเจ้าไม่ทำงานด้วยพระองค์เอง หรือใช้ทูตสวรรค์ซึ่งสามารถทำงานได้ดีกว่ามนุษย์ เหตุผลที่พระเจ้าต้องการใช้เรา ก็เป็นเช่นเดียวกันกับที่ทรงใช้ พระเยซูคริสต์ พระองค์ได้เลือกมนุษย์ให้เป็นผู้ประสานงานที่ทรงเริ่มไว้แล้วให้สำเร็จ

“ท่านทั้งหลายไม่ได้เลือกเรา แต่เราได้เลือกท่านทั้งหลาย

และได้แต่งตั้งท่านทั้งหลายไว้ ให้ท่านไปเกิดผลและเพื่อให้ผลของท่านคงอยู่

เพื่อว่าเมื่อท่านทูลขอสิ่งใดจากพระบิดา ในนามของเรา

พระองค์จะได้ประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่าน ” ยอห์น 15:16

พระเยซูคริสต์ตรัสข้อความนี้กับเหล่าสาวก หลังการเลี้ยงในห้องชั้นบน ก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงเพียงไม่กี่ชั่วโมง คำตรัสเหล่านี้หนุนใจ ปลอบโยนจิตใจ และทำให้สาวกมั่นใจในการติดตามพระองค์มากขึ้น เป็นสิ่งไม่น่าจะเป็นไปได้ว่า พระบุตรผู้ยิ่งใหญ่ของพระเจ้ากำลังบอกความจริงยิ่งใหญ่แก่คนที่ “เรียนน้อยเป็นเพียง ชาวประมง ” เป็นคนที่สังคมไม่เชื่อถือ แต่พระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเลือกคนเหล่านี้ การที่พระองค์ ทรงเลือกสาวกเองนั้นแสดงว่าพระองค์ประสงค์จะมอบคำสั่งให้ความเชื่อถื่อและไว้วางใจในตัวเรา

กิจกรรม

ศึกษาพระคัมภีร์

แบ่งกลุ่ม ให้ศึกษาข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวถึงคำว่า “เลือก” โดยค้นจากศัพท์สัมพันธ์แล้วอ่านข้อพระคัมภีร์นั้น ๆ

2. พระเยซูทรงใช้เราให้ออกไป ยอห์น 20:21

พระเยซูคริสต์ทรงเลือกสาวกโดยมีจุดประสงค์ เพื่อให้เขาออกไปประกาศให้คนอื่นรู้ว่า พระเยซูคริสต์คือผู้ใด

“พระเยซูตรัสกับเขาอีกว่า... สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด

พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น ” ยอห์น 20:21

แท้จริงไม่ใช่เรื่องง่ายนักที่สาวกจะไปยังที่ที่พระองค์ตรัสสั่ง แต่งานนี้ไม่สามารถรอให้โลกมาหาเราได้ เราเองต้องออกไปในโลกนี้ ออกไปทุกหนแห่งเพื่อประกาศพระกิตติคุณ

ครั้งหนึ่งอาจารย์เปาโลได้รอสilas และทิโมธีที่กรุงเอเธนส์ เพื่อจะประกาศพระกิตติคุณร่วมกัน แต่สถานการณ์ในเมืองนั้นทำให้ท่านไม่สามารถรอดต่อไปได้ และพระวิญญาณได้เร่งเร้าท่าน ท่านจึงเข้าไปในธรรมศาลาสั่งสอนประกาศเรื่องของพระเจ้า เมื่อพระเจ้าทรงสั่งเราต้องตอบสนองทันที อาจารย์เปาโลรวดเร็วมากในการตอบสนองต่อการทรงเรียกของพระเจ้า ในกิจการบทที่ 16 ท่านเห็นนิมิตให้ไปมาซิโดเนีย

“ครั้นท่านเห็นนิมิตนั้นแล้ว เราจึงหาโอกาสทันทีที่จะไปยังแคว้นมาซิโดเนีย ด้วยเห็นแน่ว่าพระเจ้าได้ทรงเรียนเราให้ไปประกาศข่าวประเสริฐแก่ชาวแคว้นนั้น ” กิจการ 16:10

ฟิลิปก็มีประสบการณ์อย่างเดียวกัน ขณะที่ท่านกำลังอยู่บนถนนจะไปกาซา ท่านได้รับคำเตือนให้ไปยังทะเลทราย ซึ่งเป็นสิ่งไม่น่าจะทำตาม แต่ท่านเชื่อฟังคำสั่งของพระเจ้าและในที่สุดได้นำชนที่ชาวเอธิโอเปียกลับมา “ฝ่ายพระวิญญาณ ตรัสสั่งฟิลิปว่าจงเข้าไปให้ชิครอนนั้นเถิด” กิจการ 8:29

ฟิลิปจึงวิ่งเข้าไปใกล้คำสั่งว่า “จงไป” มาถึงเราทุกวันนี้ด้วย แต่เราจะเริ่มที่ไหน อย่างไร โรงเรียน ที่ทำงาน ที่ที่ซึ่งเราสามารถใช้เวลาเป็นพยานให้เกิดผลเพื่อพระเจ้าได้ พระเยซูคริสต์ไม่ได้เพียงแค่สั่งให้สาวกออกไปเท่านั้น แต่ได้ให้ออกไปเพื่อเกิดผลด้วย และผลแรกที่สุดคนนั้น คือความเติบโตด้านวิญญาณจิตของผู้ที่จะออกไป

กิจกรรม

การสร้างสรรค์ความคิด หนุนใจทุกคนให้สังเกตวิถีทางที่เขาสามารถเป็นพยานในโรงเรียนหรือที่ทำงาน สร้างสรรค์ความคิดและวิธีการ โดยให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำต่อไป หนุนใจให้ใช้ทุกโอกาสที่จะเป็นพยานได้

3. ทูลขอในนามพระเยซู มัทธิว 13:58 ยอห์น 16:23-24

พระเยซูคริสต์ทรงกำชับสาวกถึงสิ่งสำคัญประการหนึ่งว่า

“... เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ถ้าท่านขอสิ่งใดจากพระบิดา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้แก่ท่านในนามของเรา ” ยอห์น 16:23

ในข้อนี้ได้ให้ความหมายอย่างชัดเจนว่า ให้เราทูลขอโดยพระนามของพระเยซูคริสต์เท่านั้นพระองค์จะประทานให้ตามที่เห็นสมควร พระเยซูคริสต์ ทรงสำแดงแก่สาวกอย่างชัดเจนว่า พระองค์มีอำนาจอันไม่จำกัด สาวกได้เห็นคนตายกลับมีชีวิต คนตาบอดมองเห็น คนง่อยเดินได้ และได้ใช้อาหารจำนวนเล็กน้อยเลี้ยงคนจำนวนเป็นพัน ๆ คน โดยไม่ต้องสงสัยเลยว่า พระเยซูคริสต์ทรงมีฤทธานุภาพอันไม่จำกัด

พระเยซูคริสต์ทรงใช้เวลา 3 ปี ในการสร้างสาวก แต่สิ่งน่าคิดก็คือ ครั้งแรกที่พระองค์พบเขา ซึ่งกำลังยุ่งอยู่กับการจับปลา พระองค์ทรงทำอะไรเหล่าสาวกจึงเห็นนิมิตนั้นร่วมกับพระองค์ เมื่อสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันเพ็นเทกอสต์แล้ว พวกเขาเริ่มค้นประกาศ ทูลขอพระเจ้าให้ทำในสิ่งเหลือเชื่อ ซึ่งตามสายตามนุษย์แล้วไม่น่าจะสำเร็จได้ แต่พระเจ้าทรงอวยพระพรอย่างมากมาย เริ่มต้นจากเยรูซาเล็มและแผ่ออกไปทั่วโลก

ยอห์น บทที่ 14-16 ตั้งแต่การเลี้ยงในห้องชั้นบน ถึงช่วงเวลาที่ทรงอธิษฐานในสวนเกธเสมณีนัน พระเยซูคริสต์ทรงย้ำกับสาวกถึง 7 ครั้ง ให้ทุกคนขอต่อพระเจ้า ครั้งหนึ่งทรงย้ำว่า

“แม้จนบัดนี้ ท่านยังไม่ได้ขอลงใจในนามของเรา

จงขอเถิดแล้วจะได้ เพื่อความชื่นชมของท่านจะเต็มเปี่ยม ” ยอห์น 16:14

ถ้าเราขาดความเชื่อและไม่ได้ขอลงใจต่อพระเจ้า เราจะเป็นผู้ทำให้แผนการของพระเจ้าถูกจำกัดลง ดังเช่นประชาชนในนาซาเร็ธ (ให้ผู้เรียนคนหนึ่งอ่านมัทธิว 13:58) พระเยซูคริสต์ประสงค์จะทำการอัศจรรย์ แต่ชาวนาซาเร็ธไม่เชื่อ พระองค์จึงไม่สามารถจะทำการอัศจรรย์ได้พระเจ้าทรงต้องการเดือนอนุชนในเมืองนี้ แต่พระองค์ทำไม่ได้ เพราะเราเองขาดความเชื่อพระองค์ตรัสว่า

“ถ้าท่าน ขอลงใจจากพระบิดาในนามของเรา พระองค์จะประทานสิ่งนั้นให้”

การนำไปใช้

คนส่วนมากมักจะดูถูกความสามารถของตนเองและมักคิดว่า คนอื่นทำได้ดีกว่า ความคิดเช่นนี้ นอกจากจะไม่ถูกแล้ว ยังไม่ยุติธรรมสำหรับพระเจ้าด้วย เพราะพระองค์รักเรามากพอที่จะช่วยเรา เลือกรเรา มอบความไว้วางใจให้เราเป็นผู้ที่นำคนอื่นมาถึงพระองค์ได้ เราควรรับหน้าที่นี้ด้วยความรู้สึกมีเกียรติ พระเจ้าทรงเลือกรเราเองอย่างพิถีพิถันเพื่อเป็นตัวแทนของพระองค์

ขอให้เราอธิษฐานขอลงใจ เพื่อเราเองจะมาภาระสำหรับโรงเรียนหรือที่ทำงานของเราพระเจ้าสามารถเปลี่ยนเราจากสภาพที่เฉื่อยชา ให้เป็นคนกระตือรือร้นได้ เป็นสิ่งที่น่าเสียดายมากหากเราปฏิเสธคำของพระองค์

บทที่ 11 ร่วมพลัง

เป้าหมาย

เพื่อให้ผู้เรียนรู้ถึง การร่วมพลังในการรับใช้ในคริสตจักรสมัยแรก ๆ และที่จะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในคริสตจักรในปัจจุบันด้วย

ข้อพระคัมภีร์

ยอห์น 13:35, 15:12-13 กิจการ 2:42-47

ข้อท่องจำ

“เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้านของเขาพร้อมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดี และใจกว้างขวางทุกวันเรื่อยไป” กิจการ 2:46

เข้าสู่บทเรียน

ขณะที่พวกศิษย์ของพระเยซูคริสต์ทั้งชายและหญิงได้รอคอยอธิษฐานอยู่ในห้องชั้นบนจนถึงเทศกาลเพ็นเทกอสต์ในทันใดนั้นเอง เกิดเสียงดังเหมือนลมพัดผ่านเข้าไปในบ้านและเปลวไฟสีฐานเหมือนลิ้นได้ปรากฏและกระจายอยู่บนเขาเหล่านั้นทุกคน ฝ่ายเปโตรได้ลุกขึ้นกล่าวคำพยาน ทำให้มีคนกลับใจ 3,000 คน สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร..? เริ่มต้นด้วยการเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ... เหตุการณ์นี้เริ่มขึ้นเพราะมี 120 คนร่วมใจเดียวกันมีจุดประสงค์เดียวกัน พระเจ้าจึงได้เคลื่อนไหวและมีสิ่งยิ่งใหญ่เกิดขึ้น

ศึกษาพระคัมภีร์

ความรู้สึกอย่างเดียวกัน ร่วมกันเป็นหนึ่งนั้น เป็นสิ่งที่มีท่ามกลางพี่น้องคริสเตียนพระเยซูคริสต์ได้อธิษฐานเผื่อสาวก และคนทั้งหลายที่เชื่อ

“ข้าพระองค์ มิได้อธิษฐานเพื่อคนเหล่านี้พวกเขาเดียว แต่เพื่อคนทั้งปวงที่

วางใจในข้าพระองค์ เพราะถ้อยคำของเขา เพื่อเขาทั้งหลายจะได้

เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ดังที่พระองค์คือ พระบิดาทรงสถิตใน

ข้าพระองค์และข้าพระองค์ในพระองค์ เพื่อให้เขาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระองค์

และกับข้าพระองค์ด้วย เพื่อโลกจะได้เชื่อว่าพระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา” ยอห์น 17:20-21

1. ร่วมกันในความรัก ยอห์น 13:35, 15:12-13

ไม่ว่าใครก็ตามที่ทำงานในบริษัทหรือทำงานในองค์กรใด ๆ ก็ตาม ทุกคนต้องมีความเป็นหนึ่งเดียวกันในการทำงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของบริษัทหรือองค์กรนั้น ๆ ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการให้

การงานนั้น ๆ มีความเจริญก้าวหน้าและเกิดผลมากมาย สำหรับคริสเตียนก็เช่นเดียวกัน พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้เรารักซึ่งกันและกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการปรนนิบัติและรับใช้พระองค์ พระองค์ทรงต้องการให้เราเป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนกับที่พระองค์ทรงเป็นหนึ่งเดียวกับพระเจ้า

“พระบัญญัติของเรา คือให้ท่านทั้งหลายรักกัน เหมือนดังที่เราได้รักท่าน

ไม่มีผู้ใดมีความรักที่ยิ่งใหญ่กว่านี้ คือการที่ผู้หนึ่งผู้ใดจะสละชีวิตของตน

เพื่อมิตรสหายของตน ” ยอห์น 15:12-13

กิจกรรม

ในพระคัมภีร์ใหม่ มีข้อพระธรรมหลายตอนที่สอนเรื่องความเป็นหนึ่งท่ามกลางชีวิตคริสเตียนให้ครูเขียนข้อพระคัมภีร์ต่อไป นี้ลงในกระดาษชิ้นเล็ก ๆ แจกให้แต่ละคนอ่าน แล้วให้อ่านทีละคน

โรม 12:10,16,13:8,14:13,15:5,7

1 โครินธ์ 12:25

กาลาเทีย 5:13,6:2

เอเฟซัส 4:2,32,5:21

โคโลสี 3:9,13

1 เธสะโลนิกา 3:12,4:9,18

ยากอบ 4:11,5:9,16

1 เปโตร 1:22

1 ยอห์น 3:23,4:7,11-12

แท้จริงแล้ว พระเจ้าให้พระบัญญัติแก่เราทั้งในพระคัมภีร์เดิมและพระคัมภีร์ใหม่ แต่เรายังจะไม่ได้เอาใจใส่กับพระคัมภีร์ใหม่อย่างเคร่งครัดเหมือนกับที่เรามีต่อพระคัมภีร์เดิมนั้นซึ่งแท้จริงพระเจ้าต้องการให้เราปฏิบัติอย่างเคร่งครัดเหมือนกันด้วย

พระเยซูคริสต์ต้องการให้คริสเตียนมีความรักซึ่งกันและกันเหมือนกับที่พระองค์รักเราด้วย ความรักของพระเยซูคริสต์เป็นความรักที่ไม่เห็นแก่ตัว และไม่ใช่อารมณ์ที่จะรัก แต่เป็นความรักที่ออกมาจากใจอย่างแท้จริง และเป็นความรักที่พิสูจน์ด้วยชีวิต เป็นความรักที่สามารถสัมผัสจิตใจของคน และเปลี่ยนเขาให้ดีขึ้นได้ เราเองควรต้องมีความรักเช่นนี้ส่งผ่านออกไปถึงคนอื่นด้วย ความรักความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันนั้น เป็นสิ่งสำคัญของการรับใช้ในกลุ่มวัยรุ่น ไม่ว่าจะเป็นที่โรงเรียน (หรือที่ทำงาน) ยอห์น 17:21 ได้ชี้ให้เราเห็นความสำคัญของความเป็นหนึ่งว่า พระเยซูเองได้ทูลขอพระบิดาทรงโปรดให้สาวกเป็นน้ำหนึ่งใจ “เพื่อโลกจะเชื่อว่า...พระองค์ทรงใช้ข้าพระองค์มา ” ความรัก ความเป็นน้ำหนึ่งใจ

เดียวกันนี้จะเป็นพยานถึงความจริงว่า พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของโลกนี้ ยอห์น 13:35
กล่าวว่

“ถ้าเจ้าทั้งหลายรักกันและกัน ดังนี้แหละคนทั้งปวงก็จะรู้ว่า
เจ้าทั้งหลายเป็นสาวกของเรา ”

ในฐานะคริสเตียนเราควรสำแดงความรักดั้งเดิมที่แท้จริงนั้น เพื่อคนอื่นจะสามารถสังเกตเห็นได้

2. ร่วมกันในการคิด มีเป้าหมายเดียวกัน กิจการ 2:46-47

“เขาได้ร่วมใจกันไปในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้านของเขา
ร่วมรับประทานอาหารด้วยความชื่นชมยินดี และใจกว้างขวางทุกวันเรื่อยไป
ทั้งได้สรรเสริญพระเจ้า และคนทั้งปวงก็ชอบใจ ฝ่ายองค์พระผู้เป็นเจ้าของได้ทรงโปรดให้
คนทั้งหลายซึ่งกำลังจะรอดมาเข้ากับพวกสาวกทุกวัน ๆ ”

สิ่งเหล่านี้เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับคริสตจักรในยุคแรก สิ่งแรกที่เรพบในกิจการ 2:46 คือผู้เชื่อ
นมัสการร่วมกัน ร่วมใจกันในพระวิหารและสรรเสริญพระเจ้าทุกวันเรื่อยไปพระคัมภีร์ได้สอนให้เรา
นมัสการพระเจ้า และขอบพระคุณพระองค์เสมอตลอดเวลา พระเยซูคริสต์ทรงสอนเราว่า หญิงนั้นที่นั่ง
ข้างพระบาทของพระองค์ (ลูกา 10:38-42) เป็นผู้ที่ได้เลือกสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเขาแล้ว

กิจกรรม

อภิปราย หัวข้อ

ปัจจุบันนี้คริสตจักรที่ท่านไปนมัสการอยู่
ได้ร่วมกันในการคิดและมีเป้าหมายเดียวกันอย่างไรบ้าง ?

3. ร่วมสามัคคีธรรม กิจการ 2:42

สาวกสมัยแรกใช้เวลาอยู่ร่วมกัน ทั้งกับผู้เชื่อใหม่ด้วย “เขาทั้งหลาย...ร่วมสามัคคีธรรม”

คำว่า “สามัคคีธรรม” ในความหมายของภาษาเดิมนั้นหมายถึง “ความสนิทสนมสัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง” หรืออีก
ความหมายหนึ่งคือ “การสื่อความหมายเดียวกัน” นั่นคือทุกคนจะมีส่วนร่วมในเหตุการณ์อย่างเดียวกัน ดังนั้นผู้
เชื่อในยุคแรกจึงไม่เพียงฟังคำเทศนาแต่เขาร่วมและแบ่งทุกอย่างด้วยกัน ดังนั้นหากเราเป็นสาวกที่แท้จริง เรา
ต้องให้เวลากับผู้อื่นด้วย แม้ว่าเราพยายามปฏิเสธว่าไม่มีเวลา แต่เราต้องไม่ลืมว่าเป็นความจำเป็นที่ต้องมีสามัคคี
ธรรมกับผู้อื่นด้วย

กิจกรรม

เขียนความหมายของคำว่า “สามัคคีธรรม” บนกระดานดำ

1. ความสนิทสนม สัมพันธ์กันอย่างลึกซึ้ง
2. การสื่อสารความเข้าใจอย่างเดียวกัน

คำถาม “เราคิดว่าวัยรุ่นในโรงเรียน (หรือที่ทำงานของเรา) จะเข้าร่วมกลุ่มสามัคคีธรรมที่มีความรัก ความอบอุ่นเช่นที่กล่าวมาแล้วหรือไม่ ? ”

มีเหตุผลหลายอย่างที่เขอาจจะไม่มาร่วมด้วย แต่อย่างน้อยที่สุดเขาจะสนใจถึงที่คริสเตียนกำลัง ทำ สนใจและหาทางเข้าร่วมในที่สุด วัยรุ่นทั้งหลายมีภาระหน้าที่ในการประกาศพระกิตติคุณแก่เพื่อน ๆ สถานที่ที่ดีที่สุดในการเป็นพยานก็คือ ที่โรงเรียนหรือที่ทำงานของเรา เราอาจไม่สามารถพาเพื่อนไป โบสถ์ได้ทุกครั้ง แต่เราสามารถสำแดงชีวิตคริสเตียนให้เขาเห็นได้ในที่ที่เขาอยู่

การนำไปใช้

ลองคิดถึงการจัดกลุ่มคริสเตียนขึ้นในโรงเรียน (ที่ทำงาน) เพื่อร่วมสามัคคีธรรมและหนุนใจกันและกัน ซึ่งอาจเริ่มต้นได้ดังนี้

1. ให้สำรวจว่ามีคริสเตียนในโรงเรียนนั้นก็คน บางทีเราอาจแปลกใจเมื่อพบว่ามิใช่คริสเตียนที่ไม่เคยแสดง ตัวเลขเป็นจำนวนมาก เขารอคอยว่า เมื่อไรที่จะมีคนริเริ่มกิจกรรมดังกล่าวนี้ เราอาจจะประกาศลงในวารสารของโรงเรียนหรือติดต่อกับโบสถ์ในละแวกนั้นเพื่อขอรายชื่ออนุชนคริสเตียนที่อยู่ในโรงเรียน
2. แจ้ง วันเวลา สถานที่นัดพบที่ชัดเจนแก่ทุกคนที่ติดต่อไว้แล้วในข้อ 1 ในการพบกันครั้งแรกให้แต่ละคน แสดงความคิดเห็นว่า จะประชุมร่วมกันทุกอาทิตย์อย่างไร เปิดโอกาสให้อภิปรายวางเป้าหมายรวมทั้ง เลือกเวลาและสถานที่ที่เหมาะสมด้วย
3. หลังจากที่ทำเป้าหมาย และกำหนดนโยบายต่าง ๆ เรียบร้อยแล้วควรตั้งตัวแทนนำรายชื่อและโครงการต่าง ๆ เข้าพบอาจารย์ฝ่ายกิจกรรมนักศึกษา ขอจัดตั้งเป็นชมรม (สำหรับบางโรงเรียนอาจทำไม่ได้...แต่ควรลองริเริ่ม...พยายามดู)
4. เมื่อตั้งกลุ่มแล้ว ควรจะดำเนินต่อไปด้วยความเชื่อ ตั้งเป้าหมายในการที่จะขยายกลุ่มให้เพิ่มมากขึ้น ตัวแทนกลุ่มอาจจะทำงานผ่านสโมสรนักศึกษา โดยการประชาสัมพันธ์หรือให้ข่าวสารที่ทันสมัย
5. ต้องไม่ลืมตั้งเวลาสำหรับพบกัน เพื่ออธิษฐานและอย่าลืมว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ด้วย

การจัดตั้งกลุ่มนี้นั้น ควรจะกระทำด้วยความรอบคอบ และวางแผนการอย่างดี เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญที่จะนำไปให้เกิดผลดีตามมา แต่ที่สำคัญที่สุด ทุกคนในกลุ่มนั้นต้องยอมถวายตัวต่อพระเจ้ายินดีที่จะเสียสละเพื่อกันและกันอย่างแท้จริง

บทที่ 12 พระมหากษัตริย์...ถึงนั้น

เป้าหมาย

เพื่อหนุนใจให้แต่ละคนในชั้นเรียนให้ทำตาม พระบัญชาของพระเยซูคริสต์ให้สำเร็จ

ข้อพระคัมภีร์

มัทธิว 28:19-20 มาระโก 2:1-17, 4:1-41, 6:7-30 2ทิโมธี 2:2

ข้อท่องจำ

“เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัด ซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี้แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค ” มัทธิว 28:19-20

เข้าสู่บทเรียน

กิจกรรม

ให้แต่ละคนในชั้นเรียน แบ่งปันประสบการณ์ในการทำอะไรง่ายๆ ตามคำสั่งของคุณครูพ่อแม่หรือเจ้านายได้สำเร็จ และเป็นที่น่าสนใจ

ในบทเรียนนี้เราจะได้ศึกษาพระมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ของพระเยซูคริสต์ที่มีไว้สำหรับคริสตชนทุก ๆ คน เราสามารถทำตามบัญชาของพระเจ้าให้สำเร็จในชีวิตของเราได้หลายวิธี เช่น การออกไปแจกใบปลิว การออกประกาศร่วมกันเป็นทีมและสิ่งที่เราน่าจะทำได้เป็นการส่วนตัวก็คือ การเป็นพยานส่วนตัว

การเป็นพยานไม่เพียงแต่ใช้คำพูดเท่านั้น แต่ต้องรวมกันดำเนินชีวิตที่ฉายแสงสว่างแก่ผู้อื่นได้ด้วย สาวกได้เห็นแบบอย่างของพระเยซูคริสต์ 3 ปี พวกเขาฝึกฝน ทำตามสำหรับเราทุกวันนี้ มีคนรอบข้างเราคอยมองดูว่าเราจะสำแดงชีวิตคริสเตียนอย่างไร

ศึกษาพระคัมภีร์

1. คำบัญชาของพระเยซูคริสต์ มัทธิว 28:19-20

“เหตุฉะนั้น เจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัด ซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี้แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค ”

คริสเตียนจะละเลยคำบัญชาของพระเยซูคริสต์ที่ได้บันทึกไว้ในพระกิตติคุณทั้ง 4 เล่มรวมทั้งพระธรรมกิจการด้วยนั้นไม่ได้ พระองค์ได้ตรัสสั่งเหล่าสาวกว่า เราได้อยู่กับท่านทั้งหลาย 3 ปีแล้ว บัดนี้ถึงเวลาที่ท่านต้องออกไปทำงานแล้ว และคำสั่งนี้ไม่ใช่เป็นคำสั่งเฉพาะพวกสาวกในสมัยนั้นอย่างเดียวนะ แต่คำสั่งนี้ได้รวมถึงทุกคนที่เชื่อในพระคริสต์ด้วย พระองค์มีแผนการสำหรับเราเหมือนกันที่มีให้สาวกรุ่นแรกด้วย

เราไม่สามารถอยู่นิ่งเฉย ใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบาย ขณะที่พระองค์ต้องการใช้เราออกไป ดังนั้นเราต้องนำพระกิตติคุณของพระเยซูออกไปสู่โลกนี้ ถ้าญาติพี่น้องในครอบครัวเราคนใดยังไม่เชื่อ เราควรจะเริ่มจากครอบครัวของเราค่อย ๆ ขยายออกไปหรือถ้าเราสะดวกที่ไหนก่อนเราก็เริ่มที่นั่น งานของเราไม่ใช่เพียงการประกาศพระกิตติคุณเท่านั้น แต่เป็นขบวนการการสร้างสาวกด้วย สาวกของพระเยซูคริสต์ในเวลานั้น เข้าใจความหมายนี้ดี พวกเขาเองได้รับการสร้างและการฝึกฝนด้วยและเดี๋ยวนี้พระเยซูคริสต์ทรงสั่งเราให้ออกไปสร้างสาวกอื่น ๆ เหมือนกับที่เราได้รับการสร้างด้วย

กิจกรรม

เขียนคำถามต่อไปนี้ บนกระดานคำที่ละข้อ โดยให้โอกาสแต่ละคนในการคิดทีละข้อ และเขียนลงในสมุด ของเขาเอง

1. พระมหาบัญชาของพระเยซูคริสต์ เป็นคำสั่งที่เกี่ยวข้องกับคริสเตียนทุกคนหรือ เฉพาะผู้รับใช้ผู้นำเท่านั้น
2. อะไรเป็นข้อแก้ตัวของคนที่ไม่ยอมออกไปเป็นพยานเพื่อพระเยซูคริสต์.....
3. ทางใดบ้างที่วัยรุ่นสามารถใช้เป็นวิธีนำพระกิตติคุณสู่ผู้อื่นได้
ก. อยู่ที่บ้าน ข. ในโรงเรียน
ค. ร่วมในกลุ่ม สังคม ง. โลกนี้
4. เราสนใจเพื่อนคริสเตียนให้เป็นพยานถึงพระเยซูคริสต์ได้อย่างไร ?

2. การสร้างสาวก 2 ทิโมธี 2:2

เป็นสิ่งน่าตื่นเต้นมาก หากเราได้ตระหนักถึงวิธีการ แรงดึงดูดที่สามารถทำให้คนมาถึงพระเยซูคริสต์ได้ ถ้าเราจริงจังและถือเรื่องการสร้างสาวกเป็นสิ่งสำคัญ อาณาจักรของพระเจ้าจะขยายออกไปมากขึ้น และน้ำพระทัยของพระเจ้ำก็จะสำคัญ อาณาจักรของพระเจ้าจะขยายออกไปมากขึ้น และน้ำพระทัยของพระเจ้ำก็จะสำเร็จในชีวิตเรา

คำถาม “เราจะช่วยวัยรุ่นให้เกิดนิมิตมีภาระในการช่วยเหลือจิตวิญญาณได้อย่างไร ? ”

เพราะการนำผู้อื่นมาถึงความรอดและช่วยเขาให้เข้มแข็งขึ้นในความเชื่อ
เป็นภาระหน้าที่ของเราทุกคน

“จงมอบคำสอนเหล่านั้น ซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้า

ต่อหน้าพยานหลายคน ไว้กับคนที่ซื่อสัตย์

ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย ” 2 ทิโมธี 2:2

ขอให้ดูตารางตัวเลขสถิติต่อไปนี้ว่า ถ้า 1 คน นำหนึ่งคน มาเชื่อทุกอาทิตย์เป็นเวลา 10 ปี จะได้ 520 คน
ถ้า 1 คนนำทุกวัน 10 ปี จะได้ 3650 คน

ปีที่	ผู้ประกาศ	ผู้สร้างสาวก
	1 คน/1 วัน	1 ปี / 2 คน
1	365+1	3
2	730+1	9
3	1,095+1	27
4	1,460+1	81
5	1,825+1	243
6	2,190+1	729
7	2,555+1	2,817
8	2,920+1	6,561
9	3,285+1	19,683
10	3,650+1	59,049

หากคริสเตียนสามารถทำตามขั้นนี้ได้สร้างสาวกเพื่อให้ออกไปสร้างคนอื่น เราจะสามารถพิชิตโลกนี้ได้
ในเวลาไม่ช้านี้ ตัวเลขนี้ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถทำตามได้ตามเวลาที่กำหนดไว้ก็ตาม แต่ก็เป็แรงกระตุ้นหรือ
เป็นข้อคิดช่วยให้เรากระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานของพระเจ้าได้มากขึ้น

3. จะสร้างได้อย่างไร ? มาระโก 2:1-17,4:1-41,6:7-30

พระเยซูคริสต์ใช้เวลา 3 ปี ฝึกฝนและสร้างคนที่ดูเหมือนไม่มีอนาคตอะไรเลย คนที่ไม่มีฐานะตำแหน่ง
ทางสังคม ให้เป็นคนที่ใช้ได้และสามารถออกไปสร้างคนอื่นได้ ต่อไปนี้เป็นโครงสร้างที่พระเยซูคริสต์ทรง
กระทำ

1. พระองค์เองทรงกระทำ มาระโก 2:1-17 ทุกอย่างที่พระเยซูคริสต์ทรงต้องการให้สาวกทำนั้น พระองค์เองได้ทรงกระทำแล้ว พระองค์ไม่เคยสั่งให้สาวกทำอะไรอื่น ๆ ที่พระองค์ไม่เคยกระทำเลย
2. พระเยซูคริสต์ทรงกระทำเป็นตัวอย่าง สาวกเฝ้าดู มาระโก 4:1-41 พระเยซูคริสต์ได้วางแบบอย่าง การสอน การเทศนาการรักษาคนเจ็บป่วย และแบบอย่างการเป็นพยานให้แก่สาวก พวกเขาสามารถ สังเกตและเฝ้าดูการกระทำของพระองค์ตามชายหาด ที่บ่อน้ำ ในทุ่งนา ที่บ้าน ตามที่อื่น ๆ อีก มากมาย ทุกหนทุกแห่ง
3. สาวกกระทำ...พระเยซูคริสต์ทรงเฝ้าดู มาระโก 6:7-30 พระเยซูคริสต์ได้เริ่มมอบหมายหน้าที่สำคัญ ให้เหล่าสาวกและเฝ้าดูว่าเขาจะอย่างไร มาระโก 6:30 เราเห็นว่าสาวกกลับมารายงานว่าเกิดอะไร ขึ้นบ้างพระองค์ทรงเฝ้าดูเตือนสอนคอยให้กำลังใจ
4. สาวกกระทำ.... คนอื่น ๆ เฝ้าดู (กิจการ) ขณะนี้มาถึงจุดที่สาวกต้องทำทุกอย่างตามลำพังแล้ว เมื่อเขา เทศนาสั่งสอนมีคนอื่น ๆ จำนวนมากจับตามองดู

กิจกรรม

อภิปราย

โดยเสนอข้อคิดต่อไปนี้ “เป็นเรื่องธรรมดาทั่วไปที่เด็ก ๆ เล็ก ๆ ในบ้านจะเป็นคนที่ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร แต่เมื่อเขาโตขึ้นความรับผิดชอบจึงมีมากขึ้น” เช่นเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตคริสเตียน ซึ่งทุกคนเป็นสมาชิกในครอบครัวแห่งความเชื่อ ให้เราเลือกระหว่าง

เราจะเป็นเด็กที่ไม่รับผิดชอบหรือ เราจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบงานอย่างดี

ต่อไปนี้เป็นขั้นตอนที่เราควรให้ความสนใจ

1. ต้องเห็นความสำคัญในการเป็นผู้สร้างสาวก
2. เราเองสร้างคนอื่นไม่ได้ ถ้าเราไม่ได้ถูกสร้างก่อน
3. เมื่อรับการสร้างแล้ว เราจึงจะสร้างคนอื่นได้
4. การร่วมประชุมกลุ่ม อธิษฐานสม่ำเสมอจริงจัง หนุนใจกันเป็นพยานว่าพระเจ้าทรงกระทำกิจอย่างไร บ้างในชีวิต จะเป็นส่วนช่วยสร้างให้เราเจริญเติบโตได้
5. ขอมให้พระเจ้าใช้พระองค์ทรงทราบ ว่า แต่ละคนมีความแตกต่างกัน พระองค์จะสามารถนำคนแบบต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันโดยผ่านชีวิตของเราได้

การนำไปใช้

เรื่องการสร้างสาวกนั้น ไม่ใช่เรื่องที่จะทำได้ง่าย ๆ หรือเป็นเรื่องที่ทุกคนชอบ การสร้างสาวกเป็นเรื่องของขบวนการระยะยาว ใช้ทั้งตลอดชีวิต แต่ถ้าไม่มีการเริ่มก็จะไม่มีขบวนการ และคริสเตียนคงไม่มีประโยชน์ต่อสังคมไปกว่าเพียงเข้าร่วมกิจกรรมในคริสตจักรเท่านั้น คริสเตียนที่ไม่มีส่วนในขบวนการสร้างสาวกเป็นคริส

เตียนที่ได้ทำลายจุดประสงค์แผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตตนอย่างน่าเสียดาย เราทั้งหลายเป็นแบบจำลองเหมือนพระเยซูคริสต์ถูกสร้างขึ้นเพื่อจุดประสงค์พิเศษ พระองค์ทรงเลือกเราเพื่อสำแดงพระองค์

“...ข้าพเจ้าได้กล่าว แล้วถึงบรรดาการที่พระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน ” กิจการ 1:1

พระองค์ได้เริ่มแล้ว แต่ยังไม่สำเร็จสมบูรณ์ ขณะนี้พระองค์ได้ประสงค์กระทำให้แผนการทั้งสิ้นสำเร็จลงในชีวิตของเรา เรายินดีที่จะให้พระองค์ใช้ชีวิตของเราหรือไม่ ตัดสินใจมอบชีวิตของเราให้พระองค์วันนี้

หมายเหตุ

ท่านกำลังสอนแต่ละคนในชั้นให้สามารถออกไปเป็นพยานแก่คนอื่นได้ ดังนั้นครูอาจจะช่วยสร้างเขาในแต่ละชั้นอย่างจริงจังเช่น แนะนำหนังสือเกี่ยวกับการประกาศ แนะนำเข้าร่วมการอบรมกลุ่มการสร้างสาวก หรือนำข่าวสารการประกาศต่าง ๆ มาแบ่งปันกันเสมอ ๆ

บทที่ 13 การสร้างสรรค์วิธีการเป็นพยาน

เป้าหมาย

หนุนใจแต่ละคนให้สร้างสรรค์วิธีการเป็นพยานแก่เพื่อน ๆ และคนที่รู้จักทั่ว ๆ ไป

ข้อพระคัมภีร์

กิจการ 13:13-52,14:6-18,17:16-34

ข้อท่องจำ

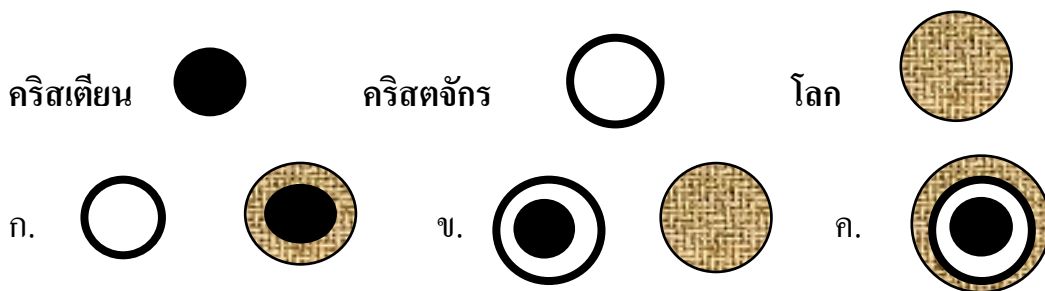
“ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไป ก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น ” กิจการ 8:4

เข้าสู่บทเรียน

เมื่อคิดถึงพระเจ้า คริสเตียนจำนวนมากมักจะคิดถึงพระเจ้า เมื่อไปนมัสการที่โบสถ์ในวันอาทิตย์เท่านั้น แต่พระเจ้าไม่ต้องการให้เราคิดถึงพระองค์ในลักษณะเช่นนั้น สาวกสมัยแรกได้ประกาศเป็นพยานทุกวันมิได้ขาด ในพระวิหาร ในบ้าน กิจการ 5:42 สาวกรู้ซัดว่า พระเจ้าทรงเคลื่อนไหวและทำการของพระองค์ได้ทุกสถานที่ และพวกเขาได้ร่วมมือกับพระองค์ด้วย จนพระกิตติคุณแผ่ขยายออกไปอย่างกว้างขวาง ชีวิตของเราที่เป็นผู้เชื่อ พระเจ้าก็เช่นเดียวกัน เราต้องร่วมมือกับพระองค์และการอยู่ร่วมกันนั้นเป็นการสำแดงชีวิตอย่างพระคริสต์ เป็นจุดเริ่มต้นของการเป็นพยาน เราจำเป็นต้องสัมพันธ์กับคนอื่น และบอกเขาถึงความรักของพระองค์ด้วยเช่นกัน บอกเขาถึงสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำ

กิจกรรม

แผนภูมิความสัมพันธ์ ให้เขียนแผนภูมินี้บนกระดานดำ

แต่ละภาพได้แสดงลักษณะความสัมพันธ์กันอย่างไร ?

- ก. คริสเตียนที่อยู่ในโลก แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับคริสตจักร
- ข. คริสเตียนที่อยู่ในคริสตจักร แต่ไม่เกี่ยวข้องสัมพันธ์ใด ๆ กับโลก
- ค. คริสเตียนที่ตระหนักถึงความเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักรและอยู่ในโลกด้วย

คำถาม

1. เราและคริสตจักรของเราเป็นเหมือนภาพใด ?
2. เราและคริสตจักรของเราควรเป็นแบบภาพใด ?

เปิดโอกาสให้มีการอภิปรายเรื่อง ความสมดุลในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง

ศึกษาพระคัมภีร์

ไม่มีอะไรที่สามารถหยุดการประกาศของคริสตจักรสมัยแรกได้ แม้แต่การข่มเหง หลังการตายของ สเตเฟนแล้ว ผู้เชื่อได้กระจัดกระจายออกไปทุกหนทุกแห่งประกาศพระวาทะของพระเจ้า (กิจการ 8:4) พวกเขาประกาศทุกหนทุกแห่งทุกที่ที่ไป การประกาศพระวาทะไม่จำเป็นต้องยืนที่ธรรมาสน์เท่านั้น

จากชีวิตของอาจารย์เปาโล เราพบว่าท่านใช้วิธีการหลายอย่าง และประกาศในทุกที่ที่ท่านไป

1. ในธรรมศาลา กิจการ 13:13-52

อาจารย์เปาโลรู้ว่าควรทำอะไร ที่ไหนเวลาใดจึงจะสามารถนำพระกิตติคุณเข้าถึงประชาชนได้ในเมืองอันติโอก (กิจการ 13:13-52) ท่านประกาศแก่ฝูงชนที่เป็นทั้งยิวและบรรดาต่างชาติที่เกรงกลัวพระเจ้า หลังจากที่ท่านได้เล่าเรื่องประวัติย่อ ๆ ของชนชาติยิวแล้ว ท่านได้นำพระกิตติคุณเข้าสู่คนเหล่านั้นทันที

“จากเชื้อสายของดาวิด พระเจ้าทรงโปรดให้ผู้ช่วยให้รอดคือ พระเยซูเกิดขึ้นแก่ชาติอิสราเอล ตามปฏิญาณของพระองค์ ” กิจการ 13:23

และท่านได้เล่าเรื่องผู้นำศาสนาในกรุงเยรูซาเล็มที่ตรึงพระเยซูคริสต์และฝังพระองค์ไว้อย่างไร และพระองค์ได้ฟื้นขึ้นจากความตายด้วย

“แต่พระเจ้า ได้ทรงให้พระองค์คืนพระชนม์ พระองค์ทรงปรากฏแก่คนทั้งหลายที่ตาม พระองค์ จากแคว้นกาลิลีไปยังกรุงเยรูซาเล็ม เป็นเวลาหลายวัน

บัดนี้คนเหล่านั้นเป็น พยานข้างพระองค์ให้แก่ท่านทั้งหลาย ” กิจการ 13:30-31

ท่านจบลงด้วยคำเตือนว่า เขาทั้งหลายไม่ควรปฏิเสธพระเยซูคริสต์ว่า ไม่ใช่พระมาซีฮาเหมือนคนเหล่านั้นในเยรูซาเล็มได้ปฏิเสธ ผลปรากฏว่าเกิดการตอบสนองจากผู้ฟังอย่างเกิดคาด ผู้ฟังขอร้องให้ท่านพูดอีกในวันสะบาโตต่อไป อาจารย์เปาโลให้ความสำคัญกับการที่จะรู้จักกลุ่มคนที่ท่านกำลังพูดด้วย เพื่อที่จะสามารถนำพระกิตติคุณให้เขาได้อย่างเหมาะสม

2. ในเมือง กิจการ 14:6-18

ชาวเมืองลิสทรานั้นไม่ใช่คนยิว เขาจึงไม่มีเบื้องหลังความรู้เกี่ยวกับพระคัมภีร์ แต่เปาโลสามารถใช้วิธีพูดให้เขาเข้าใจ และพึงพอใจจะรับฟังโดยกล่าวว่า

“ดูก่อนท่านทั้งหลาย เหตุไฉนจึงทำการอย่างนี้ เราเป็นคนธรรมดาเช่นเดียวกับท่านทั้งหลาย และมากล่าวข่าวประเสริฐ ให้ท่านกลับจากสิ่งไร้ประโยชน์เหล่านี้ ให้ท่านมาหาพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์ ผู้ได้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และแผ่นดินโลกและทะเลและสิ่งสารพัดซึ่งมีอยู่ในที่เหล่านั้น ” กิจการ 14:15

ท่านไม่ได้กล่าวว่า พระเจ้าเป็นผู้ครอบครองอิสราเอล เพราะถ้าพูดเช่นนี้ ชาวต่างชาติจะไม่สนใจฟัง แต่ท่านกล่าวว่า พระเจ้าเป็นผู้สร้างสรรพสิ่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ เป็นผู้ประทานฝนจากสวรรค์ ผู้ให้เกิดผลตามฤดูกาล ผู้ทำให้เราอิ่มใจยินดีด้วยอาหาร (ข้อ 17) คำพูดง่าย ๆ เช่นนี้ชนะใจชาวเมืองลิสตรา การรับใช้ของเปาโลถูกชาวยิวตามมาจากเมืองอื่น ๆ ครอบคลุมแม้กระนั้นก็ตาม ท่านยังสามารถจัดตั้งคริสตจักรได้ และหลังจากนั้นเมื่อท่านเดินทางกลับมาเมืองนี้อีก ท่านได้ชมเชยชาวเมืองนี้ว่า เขาทั้งหลายได้เจริญมั่นคงในความเชื่อ

3. ในเอเธนส์ กิจการ 17:16-34

เช่นเดียวกันในเอเธนส์ ท่านพบกลุ่มคนที่ไม่มีความรู้เบื้องหลังพระคัมภีร์ คล้ายกับผู้ฟังในเมืองลิสตรา แต่ชาวเอเธนส์เป็นคนฉลาดมีการศึกษาสูง ชอบสนทนาถึงปรัชญา ดังนั้นท่านจึงต้องปรับพระกิตติคุณเพื่อให้เขาได้รับได้ท่านจึงเริ่มด้วยการพูดถึง รูปเคารพมากมายในเมืองที่ท่านได้เห็น

“เพราะว่า เมื่อข้าพเจ้าเดินทางมาสังเกตเห็นสิ่งของท่านนมัสการนั้น ข้าพเจ้าได้พบแท่นแท่นหนึ่ง มีคำจารึกไว้ว่า...แต่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก... เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาประกาศ และแสดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงพระเจ้าที่ท่านไม่รู้จักแต่ยังนมัสการอยู่ ” กิจการ 17:23

ชาวเมืองไม่สามารถตอบอะไรได้ ท่านจึงกล่าวต่อไปถึงพระเจ้าผู้เที่ยงแท้พระองค์เดียวผู้ครอบครองจักรวาล ผู้เป็นเจ้าของทุกสิ่งซึ่งเราไม่สามารถจะจำกัดพระองค์ลงให้เป็นเหมือนรูปเคารพที่ตั้งอยู่ในพระวิหารเท่านั้น จึงเป็นการไม่ฉลาด ถ้าจะนมัสการรูปเคารพนั้นและท่านยังทำให้ชาวเมืองนั้นแปลกใจ โดยการยกบทกวีของเขาเองขึ้นมาอ้าง และนำเข้าสู่เรื่องที่ต้องกลับใจใหม่ และการเป็นขึ้นมาจากความตาย แต่นักปราชญ์ชาวกรีกไม่สามารถโต้ตอบเรื่องนี้ได้เลย การสนทนาต้องยุติลง

บางคนอาจจะคิดว่า เปาโลล้มเหลวในการทำงานครั้งนี้ แต่แท้จริงแล้วท่านได้นำหลายคนให้กลับใจบังเกิดใหม่ด้วย และเรื่องของความสำเร็จนั้น อาจไม่ได้เห็นผลทันทีทันใดและท่านได้พยายามอย่างดีที่สุดแล้ว ท่านได้เสนอพระกิตติคุณในวิธีที่ชาวเอเธนส์จะเข้าใจได้

กิจกรรม

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มศึกษาข้อพระธรรม หากคำตอบตามโครงร่างต่อไปนี้ (อาจารย์เปาโลเทศนาให้ใคร ที่ไหน อย่างไร ?)

กิจการ 13:13-52

ใคร - ชาวยิว, ผู้เกรงกลัวพระเจ้า

ที่ไหน - อันติโอก

อย่างไร - อ้างถึงพระคัมภีร์เดิม (พระมาซีฮา)

กิจการ 14:6-18

ใคร - ชาวเมืองทั่วไป

ที่ไหน - ลิสตรา

อย่างไร - กล่าวถึงพระเจ้าผู้ควบคุมธรรมชาติ

กิจการ 17:16-34

ใคร - ปัญญาชนชาวกรีก

ที่ไหน - เอเธนส์

อย่างไร - กล่าวถึงปรัชญา รูปเคารพของศาสนากรีก

ให้แต่ละกลุ่มหาคำตอบและให้เวลาอภิปรายว่าวิธีการที่เปาโลใช้ในแต่ละกลุ่มนั้นจะใช้ได้ผลกับกลุ่มอื่นที่อื่นได้หรือไม่ให้เหตุผลด้วย

การนำไปใช้

พระกิตติคุณเป็นข่าวสารสำคัญ สำหรับปัจจุบันเท่ากับในสมัยของเปาโล พระเจ้าได้ทรงกระทำส่วนของพระองค์แล้ว เดียวนี้เราจำเป็นต้องทำส่วนของเรานำกิตติคุณไปสู่คนอื่นในวิธีที่เขาจะเข้าใจได้ ถ้าเปาโลยังมีชีวิตอยู่ท่านอาจจะแนะนำเราดังนี้

1. ต้องมีพระคริสต์

เป็นไปได้ที่เราจะแบ่งปันสิ่งที่เราเองไม่มี การเป็นพยานของเราไม่ใช่เป็นเครื่องจักรอัตโนมัติ แต่เราต้องสำแดงชีวิตอย่างธรรมชาติ

2. ต้องมีความเอาใจใส่

ขอพระเจ้าช่วยให้เราสัตย์ซื่อเอาใจใส่เพื่อนอย่างจริงใจ เพราะเราเป็นพยานเพื่อช่วยเพื่อน รักเพื่อน ไม่ใช่เป็นเพราะทำตามหน้าที่เท่านั้น

3. ต้องเป็นคนตื่นตัว

พระเจ้าสามารถใช้เรา ในวิธีการต่าง ๆ มากมาย พระองค์เองเป็นผู้สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ มากมาย เราจึงตื่นตัวเรียนรู้จากพระองค์

พระเจ้าทรงประสงค์ให้เรา ประกาศพระกิตติคุณของพระองค์ให้กว้างออกไป โดยเฉพาะในโรงเรียนหรือที่ทำงานของเรา อาจารย์เปาโลใช้ทุกวิถีทางที่ท่านจะสามารถประกาศออกไปได้

ต่อไปนี้เป็นข้อคิดบางประการสำหรับการเริ่มต้น

1. **ในชั้นเรียน** การรายงานปากเปล่า การอภิปราย การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน เป็นโอกาสที่แต่ละคนจะสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความเชื่อของตนได้ หรือการทำรายงาน การค้นคว้าอาจจะตั้งหัวข้อเกี่ยวข้องกับเรื่องของคริสเตียนได้
2. **การพูดหน้าชั้นเรียน** มีครูผู้สอนจำนวนมากชอบให้มีการอภิปรายกันระหว่างชั่วโมงเรียน เพื่อจะได้ข้อคิดใหม่ ๆ นี่เป็นโอกาสให้ท่านเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับคริสเตียนได้
3. **ตัวแทน** การจัดกลุ่มการแสดงละครหรือ ดนตรีเพื่อเปิดการแสดงที่โรงเรียน หรือ สโมสรท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ทุกคนชอบและมักยินดีมาร่วม
4. **กิจกรรมอื่น ๆ** การได้มีส่วนร่วมในกลุ่มนักเรียนอื่น ๆ เพื่อทำกิจกรรม เช่น การเดินทาง ท่องเที่ยว จะเป็นโอกาสดีสำหรับการเป็นพยาน หรือการหาหนังสือ วารสารคริสเตียนไปให้ห้องสมุดประชาชน หรือจัดมุมพิเศษ เพื่อการอ่านนี้ขึ้นในชั้นเรียน การจัดนิทรรศการตามเทศกาล การจัดการแสดงละคร เรื่องราวประวัติศาสตร์เหล่านี้เป็นต้น